

Załącznik nr 3 do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego

Autoreferat

dr n. o zdr. Małgorzata Stefaniak
Zakład Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej
Wydział Nauk o Zdrowiu
Warszawski Uniwersytet Medyczny

Warszawa, 2022

Spis treści

1. Dane osobowe.....	2
2. Wykształcenie.....	2
3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych	4
4. Omówienie osiągnięcia, o którym mowa w art. 221 ust.10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).....	5
4.1. Tytuł osiągnięcia naukowego.....	5
4.2. Artykuły naukowe wchodzące w skład cyklu.....	5
4.3. Omówienie celu naukowego ww. cyklu prac i otrzymanych wyników ze wskazaniem ich możliwego wykorzystania.....	6
4.4. Omówienie osiągnięcia naukowego.....	12
4.5. Podsumowanie cyklu publikacji	22
5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych.....	28
5.1. Dodatkowe publikacje w obszarze osiągnięcia naukowego	28
5.2. Podsumowanie dorobku naukowego na podstawie analizy bibliometrycznej.....	29
5.3. Pozostałe obszary zainteresowań naukowych.....	30
5.4. Dalsze plany naukowo-badawcze	35
5.5. Konferencje	36
5.6. Członkostwo w towarzystwach naukowych i organizacjach naukowych.....	39
5.7. Udział w komitetach redakcyjnych.....	39
5.8. Recenzje prac naukowych.....	39
5.9. Staż naukowy	40
5.10. Nagrody i wyróżnienia.....	40
5.11. Udział w grantach, w tym grantach międzynarodowych.....	41
5.12. Popularyzacja doniesień naukowych	42
5.13. Prace popularno-naukowe.....	44
5.14. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych	44
5.15. Działalność organizacyjna	51

1. Dane osobowe

Imię i nazwisko: Małgorzata Stefaniak
Tytuł naukowy: doktor nauk o zdrowiu
Stanowisko: adiunkt badawczo-dydaktyczny

2. Wykształcenie

2021 r. **Tytuł Master of Business Administration MBA**
Studia podyplomowe Executive Master of Business Administration
MBA dla Pielęgniarek i Położnych. Akademia Ekonomiczno-
Humanistyczna, Instytut Zarządzania, Warszawa

2020 r. **Tytuł specjalisty pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego** uzyskany
po złożeniu Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w dniu
18 listopada 2020 r.

2019 r. **Stopień doktora nauk o zdrowiu** (dyplom z wyróżnieniem)
Warszawski Uniwersytet Medyczny, Wydział Nauk o Zdrowiu
Tytuł rozprawy doktorskiej: „*Ocena poziomu leptyny w surowicy krwi
kobiet rodzących oraz we krwi pępowinowej w ciąży o prawidłowym
przebiegu i w wybranych powikłaniach*”.
Promotor: prof. dr hab. n. med. Ewa Dmoch-Gajzlerska
Promotor pomocniczy: dr n. farm. Wanda Gajzlerska-Majewska

2013 r. **Stopień magistra**
Warszawski Uniwersytet Medyczny, Wydział Nauki o Zdrowiu
Kierunek: Położnictwo
Studia stacjonarne

2013 r. **Stopień licencjata**
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Wydział Nauk Społecznych.
Kierunek: Pedagogika (specjalność terapia pedagogiczna i wspomaganie
rozwoju dziecka)
Studia stacjonarne

2010 r.

Stopień licencjata

Warszawski Uniwersytet Medyczny, Wydział Nauki o Zdrowiu,

Kierunek: Położnictwo

Studia stacjonarne

Kursy, szkolenia, warsztaty

1. 29.01.2021 r. Szkolenie e-learningowe „Korupcja w administracji publicznej”. Zaświadczenie nr P-00365/2021/00004049451.
2. 27.09.2019 r. – 29.09.2019 r. Kurs instruktorski w zakresie nauczania metodą symulacji wysokiej wierności dla pracowników naukowo-dydaktycznych, Warszawa.
3. 3.10.2019 r. – 14.10.2019 r. Kurs specjalistyczny „Resuscytacja krążeniowo-oddechowa noworodka.” Warszawa, zaświadczenie nr 556/W/2019.
4. 17.05.2019 r. – 24.06.2019 r. Kurs specjalistyczny „Leczenie ran.” Warszawa, zaświadczenie nr 556/W/2019.
5. 7.05.2018 r. – 9.05.2018 r. Szkolenie i uzyskanie uprawnień do przetaczania krwi i jej składników dla pielęgniarek i położnych. Warszawa, zaświadczenie nr 786/2018.
6. 22.03.2018 r. Warsztaty metodologiczne: Jak tworzyć informacje o zawodach funkcjonujących na rynku pracy? Warszawa.
7. 20.02.2018 r. – 21.02.2018 r. Szkolenie personelu medycznego z zakresu Psychoonkologii. Warszawa.
8. 5.09.2017 r. – 02.12.2017 r. Kurs specjalistyczny „Edukacja i wsparcie kobiety w laktacji.” Warszawa, zaświadczenie nr 85/E/2017.
9. 22.07. 2017 r.– 30.08.2017 r. Kurs specjalistyczny „Wywiad i badanie fizykalne.” Warszawa, zaświadczenie nr KS/WiBF/IV/605/2017.
10. 31.03.2017 r. – 28.04.2017 r. Kurs specjalistyczny „Ordynowanie leków i wypisywanie recept cz.1.” Warszawa, zaświadczenie nr KS/OL1/II/206/2017.
11. 26.09.2016 r. – 30.09.2016 r. Szkolenie Train-The-Trainer, Barcelona.
12. 4.12.2016 r. – 14.02.2017 r. Kurs specjalistyczny „Edukator w cukrzycy.” Warszawa, zaświadczenie nr EDUCUK-PA 2017/0167.

13. 16.11.2016 r. Kurs doształcający w zakresie „Zadania położnej/pielęgniarki w opiece okołoporodowej.” Warszawa.
14. 21.10.2016 r. Certyfikat uprawniający do pobierania rozmazów cytologicznych w skryningu raka szyjki macicy. Warszawa, nr rej. 1885/2015.
15. 11.04.2015 r. – 12.04.2015 r. Szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy (BLS/AED). Warszawa, .nr 569/2015.
16. 16.05.2014 r. – 04.06.2014 r. Kurs specjalistyczny w zakresie wykonywania i interpretacji zapisu elektrokardiograficznego. Warszawa, zaświadczenie nr 03/07.
17. 14.02.2010 r. – 25.06.2010 r. Kurs języka miganego z rozszerzonym modułem znaków medycznych. Warszawa.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

1.07.2019 r. – obecnie	Warszawski Uniwersytet Medyczny Wydział Nauk o Zdrowiu Zakład Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej Stanowisko: adiunkt badawczo-dydaktyczny
1.10.2013 r. – 30.06.2019 r.	Warszawski Uniwersytet Medyczny Wydział Nauk o Zdrowiu Zakład Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej Stanowisko: wykładowca akademicki
2018 r.	Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy Praca w ramach projektu POWR.02.04.00-00-0060-00/16-00 pt. „Rozwijanie, uzupełnianie i aktualizacja informacji o zawodach oraz jej upowszechnianie za pomocą nowoczesnych narzędzi komunikacji” Ekspert branżowy opisu informacji o zawodzie Położnej
2021 r. – obecnie	Agencja Badań Medycznych Ekspert oceniający wnioski o dofinansowanie projektów naukowych

4. Omówienie osiągnięcia, o którym mowa w art. 221 ust.10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.)

Osiągnięcie naukowe stanowi cykl 5-iu tematycznie powiązanych artykułów naukowych.

Łączna wartość bibliometryczna osiągnięcia naukowego: IF = 7,209; MEiN = 460

Wszystkie publikacje wchodzące w skład cyklu powstały po uzyskaniu stopnia doktora.

4.1. Tytuł osiągnięcia naukowego

„Ocena mentoringu jako nowoczesnej metody dydaktycznej w kształceniu praktycznym studentów położnictwa”

4.2. Artykuły naukowe wchodzące w skład cyklu

1. Pedregosa S, Fabrellas N, Risco E, Pereira M, **Stefaniak M**, Şenuzun Fi, Martin S, Zabalegui A.: Implementing dedicated education units in 6 European undergraduate nursing and midwifery students clinical placements. BMC Nursing. 2021; 20;61. DOI: 10.1186/s12912-021-00576-5 (Praca oryginalna IF: 2,283; MEiN: 100).

Wkład merytoryczny habilitantki: opracowanie założeń pracy, zebranie materiału, opracowanie wyników, redagowanie manuskryptu.

2. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: The Dedicated Education Units model in the practical education of midwifery students. Pielęgniarstwo XXI wieku. 2021; 20 4(77): 261-268. DOI: 10.2478/pielxxiw-2021-0031 (Praca oryginalna MEiN: 40).

Wkład merytoryczny habilitantki: opracowanie założeń pracy, zebranie materiału, opracowanie wyników, przegląd piśmiennictwa, przygotowanie i napisanie manuskryptu.

3. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Evaluation of a Mentor training program for midwives in two hospitals in Warsaw, Poland - a qualitative descriptive study. BMC Med Educ. 2021; 21:345. DOI: 10.1186/s12909-021-02769-7 (Praca oryginalna IF: 2,463; MEiN: 140).

Wkład merytoryczny habilitantki: opracowanie założeń pracy, zebranie materiału, opracowanie wyników, przegląd piśmiennictwa, przygotowanie i napisanie manuskryptu.

4. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska Ewa. Mentoring in the clinical training of midwifery students - a focus study of the experiences and opinions of midwifery students at the

Medical University of Warsaw participating in a mentoring program. BMC Medical Education. 2020; 20:394. DOI: 10.1186/s12909-020-02324-w (Praca oryginalna IF: 2,463; MEiN: 140).

Wkład merytoryczny habilitantki: opracowanie założeń pracy, zebranie materiału, opracowanie wyników, przegląd piśmiennictwa, przygotowanie i napisanie manuskryptu.

5. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Mentoring model in practical education for midwifery students – a qualitative study. Pomeranian J Life Sci 2021;67(3). DOI: 10.21164/pomjlifesci.737 (Praca oryginalna MEiN: 40).

Wkład merytoryczny habilitantki: opracowanie założeń pracy, zebranie materiału, opracowanie wyników, przegląd piśmiennictwa, przygotowanie i napisanie manuskryptu.

4.3. Omówienie celu naukowego ww. cyklu prac i otrzymanych wyników ze wskazaniem ich możliwego wykorzystania

Zmiany w systemie ochrony zdrowia jakie dokonują się na przestrzeni lat powodują, że kształcenie praktyczne na kierunkach medycznych wymaga reorganizacji i dostosowania poziomu do potrzeb i wyzwań stawianych przez dynamicznie rozwijający się sektor usług medycznych. Jednym z głównych celów strategicznych medycznych uczelni wyższych powinno być dążenie do jak najlepszego przygotowania absolwenta do podjęcia pracy w zawodzie i świadczenia przez niego usług na najwyższym poziomie. Z tego powodu istotne jest ciągle doskonalenie realizowanych programów edukacyjnych. Konkurencyjność wśród uczelni wyższych może przejawiać się w oferowaniu atrakcyjnych form zarządzania wiedzą. Z tego powodu, ośrodki akademickie kształcące przyszłych pracowników ochrony zdrowia powinny być gotowe na wprowadzanie zmian i innowacyjnych rozwiązań w procesie dydaktycznym. Wykształcenie teoretyczne i zdobywanie wiedzy praktycznej w połączeniu z wyzwoleniem potencjału studentów i chęci do ciągłego samodoskonalenia może przyczynić się do poszerzenia ich kompetencji zarówno zawodowych jak i społecznych, a przez to wpłynąć na postrzeganie uczelni jako organizacji inteligentnej – dostosowującej się do potrzeb zmieniającego się otoczenia. Zmiany te będą możliwe jedynie wówczas, kiedy w procesie kształcenia nastąpi połączenie wielu elementów, które wpływając na jego przebieg, uwarunkują niejednorodność zajęć przeznaczonych dla studentów.

Formy organizacyjne kształcenia różnią się w zależności od celu, jaki mają realizować i roli, jaką mają pełnić. Na poziomie medycznej szkoły wyższej wyróżnia się formy: podstawowe,

uzupełniające i integrujące. Do podstawowych form zalicza się wykłady, ćwiczenia w warunkach symulowanych, ćwiczenia kliniczne i laboratoryjne. Formami uzupełniającymi są seminaria i praktyki zawodowe, zaś formami integrującymi – wykłady monograficzne. Podczas wykładów, ćwiczeń i seminariów przekazywane są treści teoretyczne, służące przyswojeniu wiadomości i ugruntowaniu wiedzy studenta. Formy uzupełniające mają na celu kształtowanie umiejętności zawodowych i ich praktycznego wykorzystania. Praktyki zawodowe pozwalają studentowi na wykazanie się zdobytymi na wcześniejszych etapach nauki umiejętnościami. Skuteczne wykorzystanie nabytych zdolności i świadome podejmowanie przez studentów działań praktycznych powinno opierać się na bezpiecznym i wspierającym środowisku uczenia się. Aby było to możliwe, w organizacji kształcenia należy uwzględnić konieczność wykorzystywania innowacyjnych form nauczania. Kształcenie praktyczne powinno zatem promować antycypacyjne podejście i wspierać wszechstronny rozwój studenta. Obliguje to uczelnie do stałego weryfikowania celów strategicznych prowadzonego kształcenia i dążenie do ciągłego doskonalenia realizowanych programów dydaktycznych. Wskazuje się, że tradycyjny model nauczania na kierunkach medycznych nie spełnia już wszystkich kryteriów skutecznego i efektywnego zdobywania wiedzy praktycznej. Wykorzystywanie nowoczesnych i innowacyjnych form nauczania pozwoli na wzbogacenie tradycyjnego procesu dydaktycznego oraz podniesienie jakości praktyk zawodowych, co jest istotnym czynnikiem wpływającym na rozwój zawodów medycznych w obliczu ciągłego rozszerzania zakresu kompetencji pracowników ochrony zdrowia [1]. Badania wskazują, że wykorzystywanie innowacyjnych form nauczania praktycznego zapewni wysoką jakość kształcenia klinicznego, co w przyszłości przełoży się na wyższy poziom opieki nad pacjentami [2,3].

Jednym z nowoczesnych modeli edukacyjnych stosowanych w kształceniu praktycznym studentów kierunków medycznych jest koncepcja Dedicated Education Unit (DEU). Model ten został opracowany w 1997 r. na Flinders University of South Australia i zatwierdzony do użycia w środowisku edukacyjnym przez Canadian Nurses Association oraz American Associate of College of Nursing [4-6]. Prowadzenie edukacji klinicznej pielęgniarek w założeniach nowej koncepcji (DEU) ma na celu optymalizację procesu uczenia się studentów pielęgniarstwa na studiach licencjackich poprzez ulepszenie środowiska nauczania klinicznego oraz umożliwienie współpracy klinicystów, naukowców (nauczycieli akademickich) i studentów. W modelu tym wykorzystuje się nowoczesne formy nauczania, takie jak coaching i mentoring. Innowacyjność DEU polega na organizacji indywidualnych zajęć praktycznych dla studentów. Prowadzenie ich odbywa się pod opieką pielęgniarek - przeszkolonych mentorów klinicznych

ze szpitala, w którym realizowane są praktyki studenckie. Pomocy w procesie kształcenia udziela nauczyciel akademicki oraz pielęgniarka oddziałowa. W tej koncepcji uczelnia wyższa jest odpowiedzialna za wsparcie klinicystów poprzez współpracę środowiska akademickiego ze szpitalami. W tradycyjnym modelu kształcenia klinicznego jaki obecnie stosowany jest w Polsce nauczyciele akademicy (pielęgniarki i położne z czynnym prawem wykonywania zawodu) posiadający umiejętności kliniczne i wiedzę na temat programów nauczania, sprawujący nadzór nad studentami w podmiotach, w których odbywa się praktyka zawodowa postrzegani są zazwyczaj jako goście w instytucjach opieki zdrowotnej, co może być czynnikiem zakłócającym skuteczny proces dydaktyczny. Pielęgniarki/położne będące pracownikami danego podmiotu wykonującego działalność leczniczą, w którym odbywają się studenckie zajęcia kliniczne, są postrzegane jako osoby zaangażowane w codzienną opiekę nad pacjentami i pełniące rolę nieformalnego mentora dla studentów, co ma znaczący wpływ na jakość przekazywanej wiedzy [7]. W badaniach wskazuje się na wyższą skuteczność w osiągnięciu efektów kształcenia podczas zajęć praktycznych prowadzonych przez mentorów klinicznych w porównaniu do tych, prowadzonych przez nauczycieli akademickich niezwiązanych zawodowo z placówką medyczną, w której odbywa się praktyka studencka.

W modelu DEU zakłada się wspólną działalność wykładowców, praktyków klinicznych i kadr zarządzających placówkami, w których realizowane są zajęcia praktyczne dla studentów. Każda z tych osób bierze udział w kształtowaniu sylwetki zawodowej absolwenta pielęgniarstwa/położnictwa. Wyniki wielośrodkowych badań wskazują na wysoką skuteczność modelu DEU w kształceniu praktycznym studentów pielęgniarstwa/położnictwa, w porównaniu do tradycyjnego systemu [7].

Europejska Strategia Światowej Organizacji Zdrowia (World Health Organization - WHO) kształcenia pielęgniarek i położnych, zaleca by praktyka zawodowa prowadzona była pod kierunkiem pielęgniarki/położnej – praktyka w szpitalu i lecznictwie otwartym [8]. Ponadto zgodnie z wymogami europejskimi, położne są kształcone podczas 3-letnich studiów, a wymagana liczba godzin kształcenia zawodowego wynosi 4720 godzin, w tym połowa z nich jest przeznaczona na kształcenie praktyczne. Oznacza to, że uczenie przez doświadczenie jest jednym z najistotniejszych elementów jak najlepszego przygotowania absolwentów położnictwa do przyszłej pracy zawodowej. Standardy europejskie nakładają na uczelnie kształcące studentów kierunków medycznych obowiązek zmian oraz poszukiwania nowych, innowacyjnych rozwiązań w zakresie poprawy jakości kształcenia praktycznego.

Wyniki badań naukowych wskazują, że DEU jest adekwatnym do tych założeń, modelem edukacji klinicznej, wpisanym w założenia tej strategii, który wpływa na poprawę jakości kształcenia praktycznego [9-12].

Z tego powodu obecny system kształcenia studentów na kierunku położnictwo wymaga dostosowania poziomu nauczania praktycznego do standardów światowych i oczekiwań odbiorców. Standardowy model nauczania, oparty na ściśle określonym planie zajęć, związany z nauczaniem grupowym wydaje się nie spełniać wszystkich kryteriów efektywnego zdobywania wiedzy praktycznej. Mentoring stanowi skuteczną alternatywę dla tradycyjnego kształcenia, które w obliczu redefinicji, musi ulec modyfikacjom. W związku z tym, zmiany te, powinny objąć swym zasięgiem instytucje naukowe, by na wczesnym etapie, adaptować się do nowych warunków i dostosować do oczekiwań odbiorców.

Dotychczas w Polsce nie został wdrożony podobny system kształcenia studentów na kierunku położnictwo. Za główny cel badawczy w mojej działalności naukowej przyjąłem więc przeniesienie koncepcji DEU do polskiego systemu szkolnictwa wyższego.

Prezentowany cykl powiązanych tematycznie publikacji jest wynikiem badań prowadzonych w ramach międzynarodowego projektu, w ramach programu Erasmus+, pt. „Implementation and evaluation of Dedicated Education Units In Europe” EC PROJECT NUMBER: 2015-1-BE02-KA202-012329, w którym byłam osobą odpowiedzialną za jego realizację ze strony Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz projektu pt. „Dobre praktyki w położnictwie – mentoring w praktycznym kształceniu studentów” NZG/PM1/18, którego byłam kierownikiem i wykonawcą.

Moje zainteresowania badawcze skupiłem na opracowaniu innowacyjnego modelu kształcenia praktycznego na kierunku położnictwo, bazującego na koncepcji DEU wraz z wykorzystaniem strategii mentoringu jako skutecznej alternatywy dla tradycyjnego nauczania.

Mentoring w naukach medycznych definiowany jest jako relacja między osobą rozpoczynającą pracę zawodową a doświadczonym praktykiem, który udziela wsparcia, doradza i przekazuje wiedzę potrzebną dla rozwoju osobistego i zawodowego podopiecznego [13]. Relacja ta jest dobrowolna i wiąże się z socjalizacją, rozwojem, budowaniem zaufania. Jest sposobem realizacji potencjału osobistego i zawodowego. Przynosi korzyści obu zaangażowanym stronom, ale jej celem podstawowym jest poprawa skuteczności pracy młodszego stażem partnera [5,14]. Mentoring jako metoda kształcenia i wspierania położnych może wpłynąć na poprawę jakości praktyk zawodowych, rozwijania kompetencji, wprowadzania w realia pracy

w systemie zdrowotnym, a w przyszłości – zapewnienia właściwej opieki nad pacjentami. Równocześnie skuteczne wykorzystanie nabytych zdolności i świadome podejmowanie przez studentów działań praktycznych powinno odbywać się w bezpiecznym i wspierającym środowisku uczenia się [15]. Pozytywne wzmocnienie studentów ze strony położnych – mentorów - odgrywa ważną rolę w ich przygotowaniu do przyszłej pracy zawodowej [16,17]. Przypuszczać można, że relacja między doświadczoną położną – mentorem, a mniej doświadczoną studentką położnictwa może wpłynąć na rozwój kompetencji zawodowych, wprowadzanie w realia pracy w systemie zdrowotnym, a także podjęcie działań na rzecz szeroko pojętego rozwoju osobistego podopiecznej. Wskazuje się, że wykorzystanie mentoringu umożliwia czerpanie większej satysfakcji z wykonywanej pracy i pozwala wprowadzać nowe rozwiązania w kreowaniu nowoczesnego położnictwa, a także może w znacznym stopniu wpływać na uniknięcie wypalenia zawodowego.

Wykorzystując zdobytą wiedzę w zakresie innowacyjnych metod nauczania opracowałam autorski program mentoringowy. Innowacyjność tego programu nauczania polegała na organizacji indywidualnych praktyk dla studentów położnictwa, opierających się na wspólnej działalności wykładowców i praktyków klinicznych, w relacji doświadczona położna – mentor i studentka położnictwa.

Obecnie, system kształcenia praktycznego na kierunku położnictwo przewiduje prowadzenie zajęć praktycznych w studenckich grupach często 8-osobowych tylko pod opieką nauczyciela akademickiego. Zajęcia praktyczne w ramach autorskiego projektu prowadzone były pod opieką położnych – przeszkolonych mentorów ze szpitala przy wsparciu położnej koordynującej i wsparciu merytorycznym nauczyciela akademickiego. Zajęcia praktyczne oparte na idei mentoringu zorganizowano i przeprowadzono dla studentów kierunku położnictwo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Praktyki studenckie realizowano w dwóch Warszawskich Szpitalach (Szpital Solec Sp. z o.o. oraz Szpital im. Św. Rodziny). Wymiar godzin, rodzaj oddziału i termin zajęć były zgodne z obowiązkowymi praktykami zawodowymi przewidzianymi w programie kształcenia dla danego roku studiów.

Powodzenie przebiegu procesu mentoringowego uwarunkowane jest odpowiednim przygotowaniem. Samo wyznaczenie mentorów i podopiecznych nie jest gwarantem sukcesu. Z tego powodu przed rozpoczęciem programu stworzono przewodnik opisujący poszczególne etapy procesu mentoringowego, które stanowiły instrukcję kolejnych działań, jakie należało podjąć w celu zaimplementowania programu.

W celu realizacji programu przygotowano i przeprowadzono cykl szkoleń wdrożenia programu mentoringu dla wybranych uczestników programu – przyszłych mentorów (położnych pracujących w Szpitalu im. św. Rodziny w Warszawie oraz Szpitalu Solec Sp. z o.o. w Warszawie). Uczestnicy szkoleń odbyli 24-godzinny kurs, którego zakres tematyczny dotyczył: idei mentoringu w kształceniu praktycznym, założeń i zasad programu, określenia potrzeb i mierzalnych celów do osiągnięcia, identyfikacji profilu kompetencji uczestników programu, możliwości stworzenia bezpiecznego i wspierającego środowiska uczenia się, metod prowadzenia zajęć praktycznych, zasad oceniania studentów w ramach prowadzonego programu. W kolejnym etapie przeprowadzono rekrutację studentów do programu poprzez indywidualne omówienie z kandydatami ich motywacji do udziału w praktykach realizowanych w systemie mentoringu, a także ich oczekiwań i doświadczeń. Po dokładnej analizie wywiadów z kandydatami wybrano uczestników i każdemu studentowi przypisałam mentora. W trakcie trwania praktyk każdy student miał możliwość skorzystania z indywidualnych konsultacji z wykładowcą akademickim. Ewaluacja prowadzonych praktyk odbywała się czterokrotnie.

Przedstawiony cykl publikacji to opis praktycznego wdrożenia autorskiego programu kształcenia praktycznego studentów położnictwa wraz ze szczegółową analizą doświadczeń i opinii uczestników na temat efektywności tej nowoczesnej metody dydaktycznej.

Główne cele osiągnięcia naukowego

1. Identyfikacja istotnych czynników ułatwiających i utrudniających implementację innowacyjnych metod nauczania w kształceniu praktycznym studentów położnictwa.
2. Zaimplementowanie mentoringu jako innowacyjnej, przyszłościowej a zarazem użytecznej formy nauczania praktycznego studentów położnictwa.
3. Analiza efektywności mentoringu jako jednej z nowoczesnych metod dydaktycznych zastosowanej w kształceniu praktycznym studentów kierunków medycznych z położeniem nacisku na kierunek położnictwo.
4. Ocena wpływu mentoringu na jakość kształcenia praktycznego studentów położnictwa.

Prezentowany cykl powiązanych tematycznie publikacji odpowiadających na postawione cele stanowi osiągnięcie łączące efekt naukowy z praktycznym. W kontekście edukacji medycznej opublikowane wyniki stanowią podstawę do tworzenia kolejnych programów edukacyjnych przez inne akademickie ośrodki dydaktyczne oraz podmioty wykonujące działalność leczniczą, w których odbywa się kształcenie praktyczne.

4.4 Omówienie osiągnięcia naukowego

Publikacja 1

Pedregosa S., Fabrellas N., Risco E., Pereira M., **Stefaniak M.**, Şenuzun Fi., Martin S., Zabalegui A.

Implementing dedicated education units in 6 European undergraduate nursing and midwifery students clinical placements. BMC Nursing. 2021; 20;61.

Mając na uwadze powyższe cele, w pierwszym etapie prowadzonych badań, wraz z grupą międzynarodowych badaczy, dokonano oceny możliwości zaimplementowania koncepcji Dedication Education Unit w 5-ciu europejskich uczelniach wyższych kształcących studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo. Wyniki tego badania stanowiły podstawę do wdrożenia nowoczesnych metod kształcenia praktycznego studentów na kierunku położnictwo w Polsce.

Kształcenie praktyczne i doświadczenie kliniczne jest kluczowym elementem jak najlepszego przygotowania absolwentów pielęgniarstwa i położnictwa do przyszłej pracy zawodowej i nabycia niezbędnych kompetencji do świadczenia opieki wobec pacjentów na najwyższym poziomie, zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Chociaż głównym celem Deklaracji Bolońskiej było ujednoczenie europejskiego szkolnictwa wyższego, nadal istnieją różnice w realizacji programów nauczania praktycznego w pielęgniarstwie i położnictwie w Europie [18,19]. Z tego powodu 5 uniwersytetów kształcących pielęgniarki i położne (University College Leuven-Limburg (UCLL), Universitat de Barcelona (UB), Instituto Politécnico de Setúbal (IPS), Ege Üniversitesi Izmir (EGE), Warszawski Uniwersytet Medyczny (WUM)) podjęło próbę wdrożenia innowacyjnego modelu kształcenia klinicznego, wykorzystującego nowoczesne metody nauczania umiejętności praktycznych studentów kierunków pielęgniarstwo i położnictwo. Realizowany projekt opierał się na modelu Dedication Education Unit (DEU) [9-11]. W celu oceny możliwości implementacji modelu DEU we wszystkich pięciu europejskich ośrodkach akademickich przeprowadzono wielośrodkowe badanie jakościowe. W pierwszym etapie projektu opracowano i dostosowano model DEU do sposobu organizacji kształcenia w wybranych uczelniach europejskich, uwzględniając ich strukturę, specyfikę i odmienne potrzeby. Następnie stworzono przewodnik z wytycznymi i wskazówkami dotyczącymi organizacji i przygotowania do wdrożenia proponowanego schematu współpracy. Zgodnie z przyjętymi w przewodniku założeniami, przygotowano i zrealizowano program mentorski "train-the-trainer" dla pielęgniarek/położnych i nauczycieli

akademickich, przygotowujący do pełnienia roli mentora. W kolejnym etapie przystosowany model DEU wdrożono i oceniono w pięciu różnych ośrodkach kształcących pielęgniarki i położne. W 2017 r. we wszystkich podmiotach realizujących projekt „Implementation and Evaluation of Dedicated Education Units in Europe” przeprowadzono zajęcia praktyczne dla studentów zgodnie z przyjętym modelem DEU. Po zakończonych zajęciach klinicznych dokonano ich ewaluacji. W celu empirycznej weryfikacji implementowanego modelu nauczania DEU, we wszystkich krajach biorących udział w projekcie, przeprowadzono badania jakościowe wśród uczestników (studenci, nauczyciele akademicy, mentorzy). Badania oparto na metodologii badań fokusowych z uzgodnionym przez partnerów scenariuszem pogłębionego wywiadu grupowego. Dla każdego kraju utworzono zespół badawczy z koordynatorem badań. Wyniki pozwoliły na identyfikację czynników ułatwiających i utrudniających wdrożenie modelu Dedicated Education Units w procesie kształcenia studentów kierunków Pielęgniarstwo/Położnictwo w 5-iu państwach. Mimo, że wdrażanie modelu DEU nie było jednorodne we wszystkich krajach, nie zaobserwowano istotnych barier implementacyjnych. Za czynniki ułatwiające jego wdrożenie uznano: współpracę, w tym koncentrację uczestników na wspólnych celach, właściwą komunikację i organizację zajęć praktycznych oraz stworzenie dla studentów bezpiecznego i wspierającego środowiska uczenia się. Przeprowadzone badanie wskazało, że Model Dedicated Education Units, w szczególny sposób, pozwala studentom poszerzać i rozwijać umiejętności praktyczne, w bezpiecznym i wspierającym środowisku uczenia. Zastosowanie tego modelu w edukacji klinicznej jest jednym z kluczowych elementów wpływających na poprawę jakości kształcenia praktycznego studentów pielęgniarstwa i położnictwa.

Publikacja 2

Stefaniak M*., Dmoch-Gajzlerska E.

The Dedicated Education Units model in the practical education of midwifery students.
Pielęgniarstwo XXI wieku. 2021; 20 4(77): 261-268.

W kolejnej publikacji dokonano rzetelnej analizy i przedstawiono szczegółowe wyniki oceny wdrożenia modelu DEU w Polsce, wskazując, że rosnące wymagania odnośnie wiedzy i umiejętności praktycznych wśród studentów położnictwa obligują prowadzących kształcenie do zastosowania nowych metod dydaktycznych. Z tego powodu istotne jest ciągle doskonalenie realizowanych programów edukacyjnych. Ośrodki akademickie kształcące przyszłe położne

powinny być gotowe na wprowadzanie zmian i innowacyjnych rozwiązań w procesie dydaktycznym.

W pierwszym etapie realizacji projektu dostosowano model DEU do sposobu organizacji kształcenia studentów położnictwa w Polsce, uwzględniając strukturę, specyfikę i odmienne warunki. W kolejnym etapie stworzono przewodnik z wytycznymi i wskazówkami dotyczącymi organizacji i przygotowania do wdrożenia proponowanego schematu współpracy. W maju i czerwcu 2017 r. przeprowadzono zajęcia praktyczne dla studentów, zgodnie z przyjętym modelem DEU. Wdrożenie DEU w kształceniu praktycznym studentów położnictwa opierało się na wspólnej działalności nauczyciela akademickiego (określonego na potrzeby projektu jako link teacher), położnej oddziałowej (head midwife), położnych-mentorów (clinical mentors), oraz studentów. Studenci zrealizowali 3-tygodniowe praktyki zawodowe w Szpitalu im. Świętej Rodziny w Warszawie. Zajęcia praktyczne prowadzone były pod opieką położnych – przeszkolonych mentorów ze szpitala, przy wsparciu położnej koordynującej oraz nauczyciela akademickiego. Wymiar godzin, typ oddziału i termin zajęć były zgodne z wymiarem obowiązkowych praktyk zawodowych przewidzianych w programie kształcenia dla danego roku studiów. W trakcie praktyk, każdy student miał możliwość skorzystania z indywidualnych konsultacji z nauczycielem akademickim. Ewaluacja prowadzonych zajęć odbywała się czterokrotnie. Nauczyciel w porozumieniu z mentorami (położnymi ze szpitala) dokonywał indywidualnej oceny nabytych przez studentów umiejętności praktycznych i teoretycznych. Każdy student biorący udział w projekcie otrzymał końcową ocenę opisową, uwzględniającą uzyskane efekty kształcenia.

Badanie oparto na metodologii zogniskowanego wywiadu grupowego zgodnie z zaleceniami międzynarodowego projektu oraz z ustalonym scenariuszem pogłębionego wywiadu grupowego. Metoda ta polegała na zgromadzeniu wszystkich uczestników biorących udział w realizacji projektu i zachęceniu ich do dyskusji skoncentrowanej na problemie badawczym. Przebiegiem zogniskowanego wywiadu grupowego kierował moderator, który w założeniach nie zajmował stanowiska odnośnie poruszanych kwestii i nie wartościował opinii poszczególnych uczestników. Przygotowanie dyskusji opierało się na wcześniej opracowanym scenariuszu moderacji. Wybrano cztery główne pytania przewodnie: (1) Czym praktyki realizowane w ramach programu różniły się od innych? (2) Jak wyglądała współpraca pomiędzy uczestnikami projektu? (3) Jakie korzyści płyną z uczestnictwa w programie, a jakie dostrzegasz bariery w zakresie możliwości wdrożenia modelu DEU do nauczania praktycznego studentów położnictwa? (4) Co można zrobić, aby sposób nauczania w modelu DEU mógł być

jeszcze bardziej efektywny? Wszystkich uczestników zapewniono o poufności badania oraz ich danych osobowych. Rozmowy z badanymi były nagrywane i następnie poddane transkrypcji dosłownej. W oparciu o przeprowadzone wywiady dokonano analizy uzyskanych danych, zgodnie z zasadami stosowania analizy tematycznej w badaniach jakościowych. Ocena realizacji programu z różnych perspektyw pozwoliła na uchwycenie istotnych aspektów (ekonomicznych, organizacyjnych, ludzkich), związanych z wdrożeniem modelu DEU w warunkach polskich.

Po przeprowadzonej analizie wskazano trudności w implementacji tego modelu, w praktycznym kształceniu studentów położnictwa w Polsce. Głównymi czynnikami utrudniającymi skuteczne wdrożenie modelu były: zbyt mała wiedza członków zespołu terapeutycznego na temat modelu DEU i brak doskonalenia zawodowego w tym zakresie, brak odpowiedniej liczby wykwalifikowanego personelu mentorującego, niedoceniana rola mentora w zakładzie pracy, czasochłonność/obciążenie mentora, brak wynagrodzenia za bycie mentorem. Należy zauważyć również, że jednym z poważniejszych problemów związanych z możliwością implementacji modelu DEU w praktycznym kształceniu studentów położnictwa w Polsce jest brak powszechnej dostępności do tej metody kształcenia. Konieczne jest zatem rozważenie korzyści płynących z jego zastosowania w praktycznym kształceniu studentów położnictwa i rozpowszechnienie tej nowej koncepcji prowadzenia edukacji klinicznej. W przeprowadzonych badaniach wskazano również na konieczność poprawy współpracy pomiędzy uczelnią prowadzącą kształcenie na kierunku położnictwo a kadrami zarządzającą podmiotem leczniczym uczestniczącym w tym procesie. Jak wskazali respondenci, zauważalny brak standardów i programów współpracy uczelni wyższych z instytucjami ochrony zdrowia, w których prowadzone jest kształcenie kliniczne, ogranicza możliwości wdrażania nowych i innowacyjnych koncepcji nauczania praktycznego. Wyniki tego badania wskazują, że największą wartość tego modelu stanowiła osobista relacja z mentorem i jego pomoc w kształtowaniu ról, doradztwie i doskonaleniu umiejętności praktycznych nabywanych przez studentów, a także poszerzania ich wiedzy praktycznej w połączeniu z teorią. Rola mentora jest również kluczowa w zapewnieniu bezpiecznego środowiska uczenia się i wprowadzenia w realia pracy zawodowej. W badaniach wskazano również, że przyjazna atmosfera podczas zajęć, a także dobre relacje wszystkich osób biorących udział w procesie kształcenia studentów stanowią podstawę skutecznego zdobywania wiedzy i doskonalenia umiejętności zawodowych. Wzmocnienie modelu DEU w kontekście edukacji europejskiej wydaje się istotnym krokiem do opracowania uniwersalnego i powszechnego modelu kształcenia klinicznego, który jest

możliwy do wdrożenia w każdych warunkach akademickich zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi.

Uzyskane wyniki pozwoliły na przygotowanie autorskiego programu kształcenia opartego na wykorzystaniu strategii mentoringu w nauczaniu praktycznym studentów położnictwa, z uwzględnieniem barier w zakresie możliwości wdrożenia tego modelu w nauczaniu klinicznym. Wiedza na temat czynników utrudniających jego implementację umożliwiła opracowanie założeń i określenie sposobu realizacji programu tak, aby był to proces spójny i niezakłócony.

Publikacja 3

Stefaniak M*, Dmoch-Gajzlerska E.

Evaluation of a Mentor training program for midwives in two hospitals in Warsaw, Poland - a qualitative descriptive study. BMC Med Educ. 2021; 21:345.

Identyfikacja czynników utrudniających i ułatwiających implementację nowego modelu kształcenia praktycznego opartego na wykorzystaniu nowoczesnych strategii wspierających rozwój i nauczanie praktyczne studentów położnictwa umożliwiła opracowanie autorskiego programu mentoringowego.

Standardy europejskie nakładają na uczelnie kształcące położne obowiązek zmian oraz poszukiwania nowych, innowacyjnych rozwiązań w zakresie poprawy jakości kształcenia praktycznego [20-22]. Istnieje co raz więcej dowodów, że mentoring jest dobrą i pożądaną formą kształcenia praktycznego, szczególnie w opinii studentów. Mentoring uznaje się też za jedną z kluczowych kompetencji dla menedżerów, instruktorów, nauczycieli, pracowników naukowych czy praktyków. W związku z tym strategia ta powinna być powszechnie znana i dostępna. Powodzenie przebiegu programów mentoringowych uwarunkowane jest odpowiednim przygotowaniem. Mentoring często realizowany jest bez wcześniejszego opracowania i zaplanowania (ad hoc). Samo wyznaczenie mentorów i podopiecznych nie jest gwarantem sukcesu i nie stanowi poprawnej i akceptowalnej formy realizacji zajęć praktycznych, gdyż jest to zbyt duże uproszczenie dla tej strategii [23,24]. Przed wdrożeniem procesu mentoringowego istotne jest ustalenie poszczególnych etapów i planów niezbędnych do jego implementacji. Jednym z najważniejszych zadań jest przeprowadzenie szkoleń dla przyszłych mentorów i przygotowanie ich do pełnienia tej funkcji [23,25-27]. Mentor musi posiadać niezbędne kompetencje do zawiązania trwałej i długoterminowej relacji z podopiecznym, musi posiadać nie tylko doświadczenie zawodowe ale także umiejętności

nauczania i wiedzę na temat efektów kształcenia [23]. Pojawia się co raz więcej danych świadczących o korzyściach dla nauczycieli płynących z mentoringu, w zakresie wydajności, satysfakcji z pracy i jakości życia [25-27]. Ze względu na fakt, iż system mentoringu w Polsce nie jest powszechnie stosowany w obszarze położnictwa zarówno w kształceniu uniwersyteckim, jak i w organizacji pracy zawodowej położnych w podmiotach leczniczych, często określenia „mentor” używa się w stosunku do położnych praktyków, w sposób umowny [28]. Często nieformalny mentoring zawiązuje się pomiędzy położną a studentem, w miejscu odbywania praktyk. Nie jest to jednak funkcja ustrukturyzowana w systemie stanowisk, jakie mogą pełnić położne w placówkach ochrony zdrowia. Położne, które pełnią funkcje nieformalnego mentora nigdy nie uczestniczyły w żadnych szkoleniach przygotowujących je do tej roli [28]. Wraz z rosnącym uznaniem znaczenia mentoringu w badaniach naukowych, podejmowane są pewne działania mające na celu opracowanie i ocenę programów szkoleniowych dla przyszłych mentorów [24,29]. Wprowadzenie oficjalnego systemu mentoringu w pracy zawodowej położnych mogłoby wpłynąć na rozszerzenie zakresu ich kompetencji i wzrostu samodzielności zawodowej a jednocześnie na zmianę jakości świadczonych usług dzięki poprawie skuteczności pracy młodszego stażem partnera. W związku z tym, w 2017 roku w Zakładzie Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego stworzono innowacyjny program szkolenia dla położnych – przyszłych mentorów. Szkolenie „Mentor Training Program” przeprowadzono w terminie 12.06.2017 r. – 14.06.2017 r. wśród 21 położnych pracujących w dwóch szpitalach położniczo-ginekologicznych w Warszawie (Szpital im. Świętej Rodziny oraz Szpital Solec w Warszawie). Wszystkie położne posiadały wcześniejsze doświadczenia w kształceniu klinicznym studentów Położnictwa. Szkolenie koncentrowało się na poznaniu idei mentoringu i specyfiki jego wdrażania, co pozwoliło uczestnikom na zdobycie wiedzy i umiejętności w tym zakresie, wpłynęło na poprawę rozwijania ich kompetencji mentorskich oraz poznanie przez uczestników narzędzi i technik specyficznych dla mentoringu.

Był to pierwszy program szkoleniowy dla położnych przygotowujący do pełnienia roli mentora w Polsce. Celem pracy było przedstawienie doświadczeń położnych uczestniczących w programie szkolenia mentorskiego, ich wyobrażeń wobec programu i motywacji do wzięcia udziału oraz poznanie ich opinii na temat programu „Mentor the Train”.

W pierwszym etapie badania uczestnicy wypełnili ankietę 7 dni przed szkoleniem, która dotyczyła ich motywacji do uczestnictwa i oczekiwań wobec programu. W drugim etapie badania, uczestników poproszono o wyrażenie opinii na temat odbytego szkolenia,

co pozwoliło na dokonanie analizy ich problemów, potrzeb i oczekiwań wobec organizowanych warsztatów. Dane interpretowano za pomocą analizy treści stosowanej w badaniach jakościowych.

Wyniki przedwarsztatowej oceny wskazują, że położne są zainteresowane odbyciem szkolenia mentoringowego, głównie w celu nabycia kompetencji do wdrażania mentoringu w kształceniu praktycznym studentów położnictwa. Położne widzą korzyści płynące z mentoringu i chciałyby uzyskać rzetelną wiedzę na temat tej strategii. Powarsztatowa ewaluacja online ujawniła wysokie wskaźniki zadowolenia z programu, jednak w samoocenie nabytych umiejętności mentorskich, położne wskazywały niedostateczne przygotowanie do pełnienia funkcji mentora. Wyniki sugerują potrzebę dopracowania i rozszerzenia programu oraz bardziej kompleksowej, długofalowej ewaluacji wyników, szczególnie po odbyciu zajęć mentoringowych z podopiecznymi. Wyniki ewaluacji stanowią wsparcie dla jego skuteczności. Nowatorski program mentoringowy został uznany za wartościowy i spełniający oczekiwania uczestników. Program wpłynął na poznanie i zrozumienie roli mentorów w kształceniu praktycznym studentów położnictwa, dostarczył unikalnych treści na temat możliwości implementacji programów mentoringowych dla studentów położnictwa w Polsce, a także zwiększył świadomość i wiedzę położnych na temat tej strategii. W przyszłości, podczas organizacji kolejnych szkoleń mentoringowych dla położnych, należy zwrócić uwagę na wzmocnienie umiejętności potrzebnych do stania się mentorem. Przeprowadzenie pilotażowego programu szkoleniowego dla mentorów podkreśliło potrzebę organizacji tego typu kursów dla położnych i ukazało obszary, w których niezbędne jest doskonalenie i dopracowanie treści szkoleń do oczekiwań odbiorców i ich realnych potrzeb. Programy szkoleniowe dla mentorów powinny podlegać ciągłej ewaluacji. Ewaluacja ma ogromny wpływ na rzetelny przebieg procesu mentoringowego. Równolegle powinna być prowadzona ocena jego wdrażania co w przyszłości pozwoli na jego rozwinięcie, dopracowanie i dostosowanie do aktualnych potrzeb.

Publikacja 4

Stefaniak M*, Dmoch-Gajzlerska Ewa.

Mentoring in the clinical training of midwifery students - a focus study of the experiences and opinions of midwifery students at the Medical University of Warsaw participating in a mentoring program. BMC Medical Education. 2020; 20:394.

W kolejnej publikacji opisano doświadczenia i opinie studentów po odbyciu zajęć praktycznych realizowanych zgodnie z ideą mentoringu.

Jednym z głównych celów strategicznych prowadzonej w Polsce polityki zdrowotnej jest nacisk na wysoką jakość opieki położniczej [30]. Kluczowe znaczenie przypisuje się wprowadzeniu standardów i procedur opieki okołoporodowej, co otwiera szanse na ujednoczenie sposobu postępowania medycznego [31]. Przyczynia się to także do rozszerzenia zakresu kompetencji i wzrostu samodzielności zawodowej położnych, poprzez zwiększenie poczucia odpowiedzialności za podejmowane decyzje i realizowane zadania pielęgnacyjno-opiekuńcze. Nie bez znaczenia, w zapewnieniu optymalnej opieki zdrowotnej, ma odpowiednie przygotowanie absolwentów położnictwa do podjęcia pracy w zawodzie i świadczenia opieki położniczej na najwyższym poziomie z gwarancją rzeczywistej realizacji standardów okołoporodowych, zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Wskazuje się, że wykorzystywanie nowoczesnych i innowacyjnych form nauczania pozwala na podnoszenie jakości praktyk zawodowych, co w przyszłości przełoży się na lepszą jakość opieki nad pacjentami [29,32,33]. W położnictwie, na poziom wykształcenia absolwentów i ich przygotowanie do przyszłej pracy wpływa wysoka jakość prowadzonych zajęć praktycznych. W Polsce system kształcenia praktycznego studentów położnictwa opiera się na nauczaniu grupowym. Zajęcia praktyczne w szpitalach studenci realizują w wieloosobowych grupach, pod opieką nauczyciela akademickiego. Nauczanie grupowe wydaje się nie spełniać wszystkich kryteriów zdobywania umiejętności praktycznych, ale także oczekiwań studentów. Z tego powodu w Zakładzie Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej WUM stworzono i wdrożono pilotażowy program praktyk dla studentów położnictwa realizowany zgodnie z ideą mentoringu.

Celem badania było poznanie opinii studentów na temat mentoringu jako innowacyjnej i przyszłościowej formy dydaktycznej oraz zastosowania tej metody w kształceniu praktycznym. Badaniem objęto studentów II i III roku studiów na kierunku położnictwo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego realizujących zajęcia praktyczne, w systemie mentoringu w Szpitalu Solec Sp. z o.o. w Warszawie w Oddziale Położniczym i w Sali Porodowej w okresie od października 2017 roku do czerwca 2019 roku. Wszyscy studenci mieli wcześniejsze doświadczenie w odbywaniu praktyk studenckich. Po odbyciu 3-tygodniowych zajęć praktycznych i zakończeniu programu z uczestnikami przeprowadzono badanie fokusowe. Dane interpretowano za pomocą analizy tematycznej, niezależnie, przez dwóch badaczy. Po zapoznaniu się badaczy z danymi, utworzono kody (student 1, student 2 itd.), bazujące na materiale badawczym. Następnie wyodrębniono cztery nazwy wątków tematycznych: różnice

między tradycyjnym kształceniem praktycznym a zajęciami w systemie mentoringu, zalety i wady mentoringu w praktycznym kształceniu studentów, relacja student - mentor, mentoring jako innowacyjna i przyszłościowa forma kształcenia praktycznego położnych.

Na podstawie przeprowadzonej ewaluacji uzyskanych wyników wnioskuje się, że relacja między doświadczoną położną-mentorem a mniej doświadczoną studentką położnictwa, może wpłynąć na rozwój kompetencji zawodowych, pomaga wprowadzić studenta w realia pracy w systemie zdrowotnym a także umożliwia podjęcie działań na rzecz szeroko pojętego rozwoju osobistego podopiecznej. Wykorzystywanie nowoczesnych i innowacyjnych form nauczania pozwala na podnoszenie jakości praktyk zawodowych, co w przyszłości przełoży się na lepszą jakość opieki nad pacjentami. Praca w systemie mentoringu przynosi korzyści obu zaangażowanym stronom, ale jej celem podstawowym jest poprawa skuteczności pracy młodszego stażem partnera. Mentoring w pracy położnych może mieć ogromny potencjał i przyczynić się do stworzenia zupełnie nowego wymiaru studiowania i poszukiwania wiedzy. Obecny system kształcenia studentów na kierunku położnictwo w Polsce wymaga reorganizacji i dostosowania poziomu nauczania praktycznego do standardów światowych, ale również do oczekiwań odbiorców. Tradycyjny sposób nauczania, oparty na ściśle określonym planie zajęć, związany z nauczaniem grupowym nie spełnia wszystkich kryteriów skutecznego i efektywnego zdobywania wiedzy.

Publikacja 5

Stefaniak M*., Dmoch-Gajzlerska E.

Mentoring model in practical education for midwifery students – a qualitative study. Pomeranian J Life Sci 2021;67(3).

Wzbogacenie tradycyjnego procesu dydaktycznego oraz podniesienie jakości praktyk zawodowych jest istotnym czynnikiem wpływającym na rozwój zawodów medycznych, w odniesieniu do ciągłego rozszerzania zakresu kompetencji pracowników ochrony zdrowia. W obliczu prowadzonej w Polsce polityki zdrowotnej, której priorytetem jest wysoka jakość opieki położniczej, odpowiednie przygotowanie absolwentów położnictwa do pracy w zawodzie ma kluczowe znaczenie. Uważa się, że na poziom wykształcenia położnych i ich gotowość do realizacji zadań zawodowych wpływa wysoka jakość prowadzonych zajęć praktycznych.

W Polsce nadal obserwuje się niski poziom świadomości, że innowacyjność w kształceniu przekłada się na dostarczenie absolwentów dobrze przygotowanych do realizacji zadań zawodowych a przez to działających na korzyść podmiotów leczniczych. Mentoring, w wielu krajach, jest już popularną strategią wspierającą wszechstronny rozwój studentów i jednym z ważniejszych profesjonalnych modeli edukacyjnych. Na arenie międzynarodowej mentoring jako metoda kształcenia i wspierania pielęgniarek wdrażany jest od wielu lat, zaś w obszarze położnictwa poświęcono mu niewiele uwagi. Dostrzegając potrzebę zmian w systemie kształcenia praktycznego studentów kierunku położnictwo w Zakładzie Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego przygotowano pilotażowy program praktyk studenckich oparty na systemie mentoringu pt. „Dobre praktyki w położnictwie – mentoring w praktycznym kształceniu studentów”

Celem ostatniej z cyklu pracy była analiza efektywności mentoringu jako jednej z nowoczesnych metod dydaktycznych zastosowanej w kształceniu praktycznym studentów kierunku położnictwo wraz z oceną wpływu mentoringu na jakość kształcenia praktycznego studentów położnictwa na podstawie doświadczeń i opinii wszystkich uczestników projektu. Z uczestnikami przeprowadzono wywiady składające się z 5 pytań dotyczących doświadczeń z realizacji zajęć praktycznych zgodnie z ideą mentoringu. Spotkania z uczestnikami odbywały się po zakończonych zajęciach praktycznych. Czas trwania wywiadów wyniósł średnio 65 minut. Rozmowy były nagrywane. Wszyscy badani wyrazili świadomą zgodę na wykorzystanie danych do przeprowadzenia badania. Uczestników zapewniono o poufności badania oraz o nieujawnianiu danych osobowych.

W przeprowadzonym badaniu respondenci wskazali, że model mentoringu wpisuje się w ich oczekiwania, ponieważ wpływa pozytywnie na kształtowanie umiejętności praktycznych i wzrost samodzielności zawodowej, dzięki wsparciu przypisanego mentora. Indywidualna relacja i możliwość obserwacji mentora w działaniu praktycznym, a także korzystanie z jego doświadczenia wspomaga rozwój studentów. Jeżeli położna współpracuje z podopiecznym i traktuje go jak członka zespołu terapeutycznego wówczas u studentów zwiększa się poczucie przynależności, co również ma pozytywny wpływ na przebieg procesu dydaktycznego. Według położnych uczestniczących w realizacji programu mentoringowego, ta osobista relacja pomiędzy mentorem a podopiecznym pozwala na większą skuteczność w uczeniu i osiągnięciu zaplanowanych celów, a także umożliwia dostosowanie metod pracy do indywidualnych potrzeb studentów. Według badanych położnych mentoring ma ogromny potencjał i przyczynia się do usprawnienia procesu dydaktycznego. Nie bez znaczenia pozostaje jednak kwestia

odpowiedniego ich przygotowania do pełnienia funkcji mentora. Nieznajomość standardów, zbyt mała wiedza na temat procesu mentoringowego, brak zainteresowania tą metodą rozwoju osobistego i zawodowego nie tylko wśród położnych, ale również kierujących placówkami ochrony zdrowia powoduje, że nie dostrzega się potrzeby stosowania tej strategii w pracy zawodowej pielęgniarek i położnych. Należy wskazać, że mentoring w innych obszarach (np. w biznesie, w doradztwie zawodowym) jest już powszechnie stosowaną i uznaną strategią wspierającą rozwój młodych pracowników. Wykorzystanie nowoczesnych i innowacyjnych rozwiązań w praktycznym kształceniu studentów kierunków medycznych powinno być rolą uczelni wyższych, które, będąc odpowiedzialnymi za wsparcie klinicystów w tej szczególnej roli, łączyłby środowisko akademickie z instytucjami ochrony zdrowia, wdrażając nowoczesne metody edukacyjne.

4.5. Podsumowanie cyklu publikacji

Przedstawiony cykl publikacji dotyczy wykorzystania strategii mentoringu jako nowoczesnej metody kształcenia praktycznego studentów położnictwa. Udział w międzynarodowym projekcie pt. „Dedicated Education Units in Europe” zainicjował okres moich zainteresowań tematyką nowoczesnych metod dydaktycznych w kształceniu praktycznym studentów położnictwa. Doświadczenia zdobyte podczas jego realizacji zaowocowały kontynuacją i wdrożeniem autorskiego, pilotażowego programu indywidualnych praktyk studenckich na kierunku położnictwo, z wykorzystaniem strategii mentoringu jako innowacyjnej formy kształcenia praktycznego.

W powyższych pracach ukazano proces implementacji nowoczesnego modelu kształcenia praktycznego studentów położnictwa, który promuje antycypacyjne podejście i wspiera wszechstronny rozwój studenta. W omówieniu idei tego realizowanego programu wskazano na promocję i ujednolicenie oraz wzbogacenie tradycyjnego kształcenia innowacyjnymi metodami dydaktycznymi. W publikacjach podjęto próbę oceny wdrożonych działań i zwrócono uwagę na istotność wykorzystywania innowacyjnych form nauczania praktycznego w zapewnieniu wysokiej jakości kształcenia klinicznego. Jest to istotny czynnik wpływający na rozwój zawodów medycznych w obliczu ciągłego rozszerzania zakresu kompetencji pracowników ochrony zdrowia, który w przyszłości wpłynie na wyższy poziom opieki nad pacjentami.

Przeprowadzone badania pozwoliły na wskazanie, że mentoring jako nowoczesna metoda kształcenia praktycznego studentów położnictwa jest zasadna i zgodna z potrzebami i oczekiwaniami zarówno studentów jako odbiorców, jak również uczelni jako instytucji

edukacji wyższej. Na podstawie badań wskazano obszary, które wymagają wzmocnienia i poprawy, przedstawiono zalety i korzyści wynikające z realizacji mentoringu na poziomie indywidualnym i dla podmiotów wykonujących działalność leczniczą, w których odbywa się praktyka zawodowa studentów. W cyklu publikacji zawarto również informacje, w jaki sposób wzbogacić tradycyjny system kształcenia o strategię mentoringu, jak opracować i wdrożyć program mentoringu w kształceniu praktycznym studentów, jak korzystać z innowacyjnych usług edukacyjnych, jak stać się mentorem oraz w jaki sposób analizować uzyskiwane wyniki. Implementacja programu mentoringowego na kierunku położnictwo wymagała dokonania analizy bieżącej sytuacji realizacji procesu kształcenia praktycznego i przebiegu współpracy pomiędzy uczelnią kształcąca na ww. kierunku a podmiotami leczniczymi. Nie bez znaczenia pozostają w takim przypadku oczekiwania i potrzeby odbiorców – przede wszystkim studentów. Oprócz tego, ważne jest również przygotowanie decydentów – rektorów uczelni medycznych, prorektorów, dziekanów, prodziekanów, kierowników zakładów opieki zdrowotnej do przyjęcia założeń nowego programu, jego akceptacji, promocji i wdrożenia.

Wyniki przeprowadzonych badań ukazały, że program mentoringowy miał wpływ nie tylko na pojedyncze osoby, ale przyniósł korzyści dla całych organizacji. Na poziomie indywidualnym wpłynął na poprawę zadowolenia z pracy i procesu kształcenia oraz zwiększenie wiary we własne możliwości i kompetencje, umożliwił rozwój zawodowy. Badania dowiodły, że mentoring pomaga w bardziej celowym kształtowaniu kariery zawodowej, ponadto zwiększeniu aktywności naukowej i stanowi pomoc w formułowaniu celów dotyczących pracy oraz określeniu kierunków rozwoju. Na poziomie organizacji korzyści wynikające z realizacji projektu wiązały się ze znaczącym wzrostem kreatywności osób zaangażowanych w program, lepszą organizacją pracy, poprawą relacji interpersonalnych, szczególnie w zespole interdyscyplinarnym, skuteczniejszą komunikacją między działami/pracownikami. Powyższe wyniki mogą mieć skutki długofalowe przejawiające się w późniejszym funkcjonowaniu organizacji, ponieważ korzysta ona z nabytych przez pracowników. Wśród długoterminowych korzyści wynikających z realizacji programu mentoringowego wymienić można: motywację do samorozwoju i samodyscypliny pracowników, pozyskanie nowych klientów/pacjentów poprzez prestiż placówki wdrażającej nowoczesne metody współpracy, szybsze wprowadzenie do wykonywania zawodu nowych pracowników, zwiększenie wydajności zespołu interdyscyplinarnego, budowanie zaangażowania i przywiązania pracowników do organizacji, uzyskanie lepszych wyników finansowych w wyniku zwiększonej rozpoznawalności i prestiżu placówki wdrażającej nowoczesne formy organizacyjne pracy.

Wyniki badań wskazują, że mentoring w położnictwie ma ogromny potencjał i przynosi korzyści dla wszystkich zaangażowanych osób. Dane zawarte w publikacjach dostarczają potrzebnych dowodów na skuteczność mentoringu i są punktem wyjścia dla nowych strategii wspierania kształcenia praktycznego studentów innych kierunków medycznych. Mentoring ma szersze zastosowanie niż tylko ukierunkowanie na rozwój indywidualny. Jego wykorzystanie i wartość dla położnictwa i opieki zdrowotnej są nieograniczone. Przeprowadzone badania stanowią udokumentowanie potrzeby realizacji programów mentoringowych w kształceniu klinicznym studentów kierunków medycznych.

Przedstawiony cykl publikacji pozwala stwierdzić:

1. Wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań w procesie dydaktycznym jest niezbędnym elementem podnoszenia jakości kształcenia praktycznego studentów na kierunku położnictwo.
2. Dynamiczny rozwój zawodu położnej i ciągle rozszerzanie zakresu kompetencji zawodowych nakłada na uczelnie wyższe, prowadzące kształcenie na kierunku położnictwo, obowiązek poszukiwania nowoczesnych rozwiązań w zakresie poprawy i doskonalenia programów edukacyjnych dla tej grupy zawodowej.
3. Model edukacji klinicznej DEU pozwala studentom poszerzać i rozwijać umiejętności praktyczne w przyjaznym i wspierającym środowisku uczenia.
4. Wdrożenie modelu mentoringu jako integralnego elementu koncepcji DEU w kształceniu praktycznym studentów położnictwa wpływa na poprawę jakości nauczania i poziom przygotowania absolwentów do podjęcia pracy w zawodzie.
5. Wykorzystywanie nowoczesnych i innowacyjnych form nauczania pozwala na podnoszenie jakości praktyk zawodowych, co w przyszłości przełoży się na lepszą jakość opieki nad pacjentami.
6. Praca w systemie mentoringu przynosi korzyści obu zaangażowanym stronom, ale jej celem podstawowym jest poprawa skuteczności pracy młodszego stażem partnera.
7. Należy prowadzić działania popularyzujące wykorzystywanie nowoczesnych i innowacyjnych metod kształcenia, zarówno w środowisku położnych, jak i wśród władz uczelni medycznych i kadr zarządzających podmiotami leczniczymi.
8. Konieczne jest zwiększenie świadomości położnych na temat możliwości wykorzystania mentoringu w pracy zawodowej i zachęcanie do odbywania szkoleń w tym zakresie.

9. Implementacja programu praktyk klinicznych, z wykorzystaniem strategii mentoringu, wpłynęła na poznanie i zrozumienie roli mentorów w kształceniu praktycznym studentów położnictwa, dostarczyła unikalnych treści na temat możliwości wdrożenia programów mentoringowych dla studentów położnictwa w Polsce, a także zwiększyła świadomość i wiedzę położnych na temat tej strategii.
10. Stworzenie i przeprowadzenie pilotażowego programu szkoleniowego dla mentorów podkreśliło potrzebę organizacji tego typu kursów dla położnych i ukazało obszary, w których niezbędne jest doskonalenie i ciągłe dopracowywanie treści szkoleń, według wskazanego wzorca, do oczekiwań odbiorców i ich realnych potrzeb. Programy szkoleniowe dla mentorów powinny podlegać ciągłej ewaluacji, przy zachowaniu opracowanych zasad mentoringu.
11. Ewaluacja ma ogromny wpływ na rzetelny przebieg procesu mentoringowego. Ocena jego wdrażania powinna być prowadzona równoległe co będzie w przyszłości miało wpływ na jego ciągłe rozwijanie, dopracowywanie i dostosowywanie do aktualnych potrzeb.

Opublikowane wyniki przeprowadzonych badań będą wykorzystane w tworzeniu kolejnych programów edukacyjnych dla studentów zarówno na poziomie krajowym jak i regionalnym. Osiągnięte rezultaty badań wskazują na kluczowe czynniki wpływające na jakość edukacji klinicznej studentów położnictwa. Jednocześnie stanowią uniwersalne i gotowe rozwiązanie, do implementacji przez inne akademickie ośrodki dydaktyczne oraz podmioty wykonujące działalność leczniczą, w których odbywa się kształcenie praktyczne.

Piśmiennictwo w prezentowanym obszarze badawczym:

1. Schulz PM, Dunne CL, Burdett-Jones D et al.: Evaluation of strategies designed to enhance student engagement and success of indigenous midwifery students in an Away-From-Base Bachelor of Midwifery Program in Australia: a qualitative research study. *Nurs Educ Today* 2018; 63:59–63.
2. Gibson T, Heartfield M.: Mentoring for nurses in general practice: an Australian study. *J Interprof Care* 2005; 19(1):50-62.
3. Harvey S, Uren CD.: Collaborative learning: application of the mentorship model for adult nursing students in the acute placement setting. *Nurse Educ Today* 2019; 74:38-40.
4. Edgecombe K, Wotton K, Gonda J et al.: Dedicated education units: A new concept for clinical teaching and learning. *Contemp Nurse*. 1999; 8(4):166-171.

5. Canadian Nurses Association (CNA): Achieving excellence in professional practice. A guide to preceptorship and mentoring. Ottawa 2004.
<https://saskpreceptors.ca/documents/CNA%20Preceptor%20guide.pdf> (dostęp 12.10.2021).
6. American Associate of College of Nursing. <https://www.aacnnursing.org/> (dostęp 02.06.2021).
7. Marcellus L, Jantzen D, Humble R, Sawchuck D, Gordon C.: Characteristics and processes of the dedicated education unit practice education model for undergraduate nursing students: a scoping review, *JBI Evidence Synthesis*. 2021; 19(11):2993-3039.
8. Europejska Strategia WHO kształcenia pielęgniarek i położnych. DLVR020301- Strategia kształcenia – 14 maja 1999. Światowa Organizacja Zdrowia. Biuro Regionalne w Europie, Kopenhaga 1999. Nurses and midwives for health. A WHO European Strategy for nursing and midwifery education. Copenhagen, WHO Regional Office for Europa, 2000 (dokument /00/5010303/15).
9. Moscato SR, Nishioka VM, Coe MT.: Dedicated education unit: implementing an innovation in replication sites. *J Nurs Educ*. 2013; 52(5):259-67.
10. Musallam E, Ali AA, Nicely S.: The Impact of Dedicated Education Model on Nursing Students' Outcomes: An Integrative Review. *Nurse Educ*. 2021; 1:46(5):E113-E116.
11. Moscato SR, Miller J, Logsdon K, Weinberg S, Chorpenning L. Dedicated Education Unit: an innovative clinical partner education model. *Nurs Outlook*. 2007; 55(1):31-37.
12. Claeys M, Deplaecie M, Vanderplancke T, Delbaere I, Myny D, Beeckman D, Verhaeghe S.: The difference in learning culture and learning performance between a traditional clinical placement, a dedicated education unit and work-based learning. *Nurse Educ Today*. 2015; 35(9):e70-7.
13. Cummins AM, Denney-Wilson E, Homer CSE: The experiences of new graduate midwives working in midwifery continuity of care models in Australia. *Midwifery* 2015; 31(4): 438-444.
14. Waters D, Clark M, Harris Ingall A, Dean-Jones M.: Evaluation of a pilot mentoring programme for nurse managers. *J Adv Nurs* 2003; 42:516-526.
15. Warne T, Johansson UB, Papastavrou E et al.: An exploration of the clinical learning experience of nursing students in nine European countries. *Nurse Educ Today* 2010; 30(8): 809-815.
16. Skirton H, Stephen N, Doris F et al.: Preparedness of newly qualified midwives to deliver clinical care: an evaluation of pre-registration midwifery education through an analysis of key events. *Midwifery* 2012; 28:660-66.
17. Avis M, Mallik M, Fraser D.: “Practising under your own Pin” – a description of the transition experiences of newly qualified midwives. *J Nurs Manag* 2013; 21:1061-1071.

18. Budgen C, Gamroth L.: An overview of practice education models. *Nurse Educ Today*. 2008; 28(3):273–83.
19. Palese A, Zabalegui A, Sigurdardottir AK, Bergin M, Dobrowolska B, Gasser C et al.: Bologna process, more or less: nursing education in the European economic area: a discussion paper. *Int J Nurs Educ Scholarsh*. 2014; 11(1):63–73.
20. Dobrowolska B, McGonagle I, Kane R et al.: Patterns of clinical mentorship in undergraduate nurse education: a comparative case analysis of eleven EU and non-EU countries. *Nurse Educ Today*. 2016; 36:44–52.
21. Bradshaw C, Murphy Tighe S, Doody O.: Midwifery students' experiences of their clinical internship: A qualitative descriptive study. *Nurse Educ Today*. 2018; 68:213-217.
22. Cummins AM, Denney-Wilson E, Homer CSE.: The mentoring experiences of new graduate midwives working in midwifery continuity of care models in Australia. *Nurse Educ Pract*. 2017; 24:106-111.
23. Straus SE, Johnson MO, Marquez C, Feldman MD. Characteristics of successful and failed mentoring relationships: a qualitative study across two academic health centers. *Acad Med*. 2013; 88(1):82–89.
24. Johnson MO, Gandhi M.: A mentor training program improves mentoring competency for researchers working with early-career investigators from underrepresented backgrounds. *Adv Health Sci Educ Theory Pract*. 2015; 20(3):683-689.
25. Durham WJ, Kingston P, Sykes C.: Implementing a sign off mentor preparation workshop--a tripartite approach. *Nurse Educ Today*. 2011; 32(3):273-7.
26. Eby LT, Allen TD, Evans SC, Ng T, Dubois D.: Does Mentoring Matter? A Multidisciplinary Meta-Analysis Comparing Mentored and Non-Mentored Individuals. *J Vocat Behav*. 2008; 72(2):254–267.
27. Stamm M, Buddeberg-Fischer B.: The impact of mentoring during postgraduate training on doctors' career success. *Med Educ*. 2011; 45(5):488–496.
28. Stefaniak M, Dmoch-Gajzlerska E.: Mentoring w praktycznym kształceniu studentów położnictwa. Oficyna wydawnicza Warszawski Uniwersytet Medyczny. 2020; ISBN 978-83-7637-530-4.
29. Moran M, Banks D.: An exploration of the value of the role of the mentor and mentoring in midwifery. *Nurse Educ Today*. 2016; 40:52-6.
30. Program kompleksowej ochrony zdrowia prokreacyjnego w Polsce na lata 2016-2020. art.48 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.).

31. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 16 Sierpnia 2018 r. w sprawie standardu organizacyjnego opieki okołoporodowej (Dz. U. poz. 1756).
32. Gibson, T, Heartfield M.: Mentoring for nurses in general practice: an Australian study. J Interprof Care. 2005; 19 (1) 50-62.
33. Harvey S, Uren CD.: Collaborative learning: Application of the mentorship model for adult nursing students in the acute placement setting. Nurse Educ Today. 2019; 74:38-40.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych

5.1. Dodatkowe publikacje w obszarze osiągnięcia naukowego

Powyższy obszar badań znalazł odzwierciedlenie w innych moich pracach. Uzupełnieniem głównego osiągnięcia naukowego są:

- monografia naukowa
 1. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Mentoring w praktycznym kształceniu studentów położnictwa. Dział Redakcji i Wydawnictw Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. 2020; ISBN 978-83-7637-530-4.
- rozdział w monografii
 1. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Model mentoringu w kształceniu praktycznym studentów kierunku Położnictwo [w:] Badania naukowe w pielęgniarstwie i położnictwie – tom 7. 2020; 462-474. ISBN 978-83-62182-87-9.
- listy do redakcji
 1. **Stefaniak M.**: Znaczenie mentoringu w kształceniu studentów położnictwa w czasie pandemii COVID-19. Położna. Nauka i Praktyka. 2021; 3(55): 56-57.
 2. **Stefaniak M.**: Dobre praktyki w położnictwie – mentoring w praktycznym kształceniu studentów. Położna. Nauka i Praktyka. 2019; 1(45): 68-69.
 3. **Stefaniak M.**: Koncepcje praktycznej nauki zawodu położnej. Położna. Nauka i Praktyka. 2015; 4(32):55-57.
- praca pogładowa
 1. Dmoch-Gajzlerska E, Mostowska R, Duda T, Seryczyńska B, **Stefaniak M.**: Europejski projekt IDEUs-EU pt. „Implementacja Oddziałów Edukacji Dedykowanej w Europie” („Dedicated Education Units in Europe”). Położna. Nauka i Praktyka. 2017; 3(39):48-52.

5.2. Podsumowanie dorobku naukowego na podstawie analizy bibliometrycznej

Zgodnie z załączoną analizą bibliometryczną przeprowadzoną przez Bibliotekę Główną Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego mój dorobek jako autora lub współautora obejmuje 41 prac w recenzowanych czasopismach (14 prac oryginalnych, 15 prac poglądowych, 4 opisów przypadków, 7 listów do redakcji), z czego 5 prac weszło w skład cyklu habilitacyjnego.

Prace opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora (**IF: 6,354; MEiN:124**):

- 6 prac oryginalnych
- 3 opisy przypadków
- 14 prac poglądowych
- 6 prac popularno-naukowych
- 6 listów do redakcji

Prace opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora (**IF:13,891; MEiN:680**):

- 8 prac oryginalnych
- 1 opis przypadku
- 1 praca poglądowa
- 1 list do redakcji

Ponadto jestem:

- redaktorem 1 monografii naukowej
- autorem i współautorem 13 rozdziałów w monografiach naukowych
- autorem i współautorem 7 streszczeń ze zjazdów międzynarodowych, 5 streszczeń ze zjazdów krajowych

Sumaryczna punktacja całkowitego dorobku – IF: 25,405 (w tym 5,160 listy do Redakcji); MEiN: 804.

Liczba cytowań z bazy Web of Science z dnia 10.01.2022 r. z autocytowaniami = 21, bez autocytowań = 18, Indeks Hirscha z bazy Web of Science z dnia 10.01.2022 r. = 3

Liczba cytowań z bazy Scopus z dnia 10.01.2022 r. z autocytowaniami = 39, bez autocytowań = 34, Indeks Hirscha z bazy Scopus z dnia 10.01.2022 r. = 3

5.3. Pozostałe obszary zainteresowań naukowych

Drugim istotnym obszarem moich zainteresowań naukowych jest kontynuacja badań nad leptyną, które rozpoczęłam przed uzyskaniem stopnia doktora nauk o zdrowiu. Zagadnienie dotyczące oceny poziomu leptyny w surowicy krwi kobiet rodzących oraz we krwi pępowinowej w ciąży o prawidłowym przebiegu i w wybranych powikłaniach stanowi przedmiot moich obecnych badań. Poniżej zaprezentowano prace, w których opublikowano wyniki prowadzonych analiz.

1. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Maternal serum and cord blood leptin concentrations at delivery in normal pregnancies and in pregnancies complicated by intrauterine growth restriction. *Obesity Facts*. 2022;15(1):62-69.
2. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E, Mazurkiewicz B, Gajzlerska-Majewska W.: Maternal serum and cord blood leptin concentrations at delivery. *PLoS One*. 2019; 7:14(11):e0224863.
3. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Stężenie leptyny w surowicy krwi matek oraz we krwi pępowinowej podczas porodu. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2019; 2(46): 8-15.
4. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E, Mazurkiewicz B, Gajzlerska-Majewska W.: Maternal serum and cord blood leptin concentrations in the third trimester of normal pregnancy. *European Journal of Medical Technologies*. 2019; 1(22): 57-65.
5. **Stefaniak M**, Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E.: Wpływ leptyny na kobiety w ciąży i noworodki. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2015; 3(31): 11-13.

Ponadto moje zainteresowania badawcze z uwagi na wykonywany zawód położnej koncentrują się również na zagadnieniach dotyczących organizacji pracy położnych, opieki okołoporodowej wobec kobiet z niepełnosprawnością oraz w ciąży powikłanej. Poniżej zaprezentowano prace związane z tym obszarem badawczym.

1. Składanek M, **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Bakteriomocz u ciężarnej powikłany odmiedniczkowym zapaleniem nerek - opis przypadku. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2020; 1(49): 30-39.
2. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Rola i zadania położnej w opiece nad pacjentką w ciąży powikłanej wewnątrzmacicznym zahamowaniem wzrostu płodu. *Med. Og Nauk Zdr*. 2020; 1(26): 17-23.

3. **Stefaniak M**, Mazurkiewicz B, Werczyńska A, Dmoch-Gajzlerska E.: Nowe standardy opieki okołoporodowej w praktyce położnej. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2019; 1(45): 34-41.
4. Mazurkiewicz B, **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Perinatal care needs and expectations of women with low vision or total blindness in Warsaw, Poland. *Disability and Health Journal*. 2018; 11(4):618-623.
5. Matysiak M, **Stefaniak M**, Mazurkiewicz B.: Trudności i oczekiwania pacjentki niewidomej wobec opieki okołoporodowej. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2017; 4(40):46-52.
6. Dmoch-Gajzlerska E, Kozakiewicz B, **Stefaniak M**.: The role of Doppler ultrasonography in intrahepatic cholestasis of pregnancy. *European Journal of Medical Technologies*. 2017; 3(16): 33-40.
7. Nowacka A, **Stefaniak M**.: Ordynowanie leków i wypisywanie recept – nowe uprawnienia dla pielęgniarek i położnych. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2017; 2(38):60-64.
8. **Stefaniak M**, Kozakiewicz B.: Wpływ znieczulenia zewnątrzoponowego stosowanego podczas porodu siłami natury na stan kliniczny noworodka – przegląd literatury. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2016; 4(36):32-35.
9. Dmoch-Gajzlerska E, **Stefaniak M**, Kozakiewicz B.: Zdalne monitorowanie dobrostanu płodu – mobilne KTG w praktyce położnej. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2016; 1(33):38-40.
10. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Response to Provision and effect of quit-smoking counselling by primary care midwives. *Midwifery*. 2016; 34:21-22.
11. **Stefaniak M**, Borkowska-Krakowiak K, Kozakiewicz B.: Połóg powikłany rozejściem spojenia łonowego – studium przypadku. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2015; 3(31): 48-53.
12. **Stefaniak M**, Salinger J, Kozakiewicz B.: Niepołogowe ropnie piersi w praktyce klinicznej – opis przypadku i przegląd piśmiennictwa. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2014; 4(28): 52-57.
13. **Stefaniak M**, Kozakiewicz B, Kempista E, Kuziak E.: Wrodzone wady rozwojowe - część IV. Przegląd najczęstszych wad wrodzonych Ośrodkowego Układu Nerwowego. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2014; 1(25): 24-27.
14. **Stefaniak M**, Kozakiewicz B, Kempista E, Kulesza E.: Wrodzone wady rozwojowe - część III. Przegląd najczęstszych wad wrodzonych serca. *Położna. Nauka i Praktyka*. 2013; 4(24): 14-17.

15. Kozakiewicz B, Kempista E, Kulesza E, **Stefaniak M.**: Toksoplazmoza – choroba matki i dziecka. *Położna. Nauka i Praktyka.* 2013; 3(23): 52-56.
16. Kozakiewicz B, Kulesza E, Kempista E, **Stefaniak M.**: Wrodzone wady rozwojowe - część II. Przegląd najczęstszych wad układu moczowo-płciowego. *Położna. Nauka i Praktyka.* 2013; 3(23): 22-27.
17. Kozakiewicz B, Kempista E, Kulesza E, **Stefaniak M.**: Wrodzone wady rozwojowe. Podział i przyczyny. *Położna. Nauka i Praktyka.* 2013; 2(22): 20-23.

Kolejny obszar badawczy stanowił cykl badań na temat wybranych markerów oznaczanych w przypadku nowotworów gruczołu piersiowego oraz narządu rodnego. Ponadto analizowałam również wybrane czynniki prognostyczne i predykcyjne u mężczyzn chorych na raka piersi leczonych w Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej – Curie w Warszawie. Poniżej zaprezentowano prace związane z tym obszarem badawczym.

1. Kalita-Kurzyńska K, **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Lewostronna mastektomia z powodu raka piersi z jednoczesnym założeniem ekspandera w realizacji opieki przez położną – opis przypadku. *Położna. Nauka i Praktyka.* 2018; 2(42):24-32.
2. **Stefaniak M**, Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E.: Osteosarcoma during pregnancy - case report. *New Horizons in Clinical Case Reports.* 2017; 1:23.
3. Kozakiewicz B, Chądzyńska M, Dmoch-Gajzlerska E, **Stefaniak M.**: Monitoring the treatment outcome in endometrial cancer patients by CEA and TATI. *Tumor Biol.* 2016; 37(7): 9367–9374.
4. Kozakiewicz B, Chądzyńska M, Dmoch-Gajzlerska E, **Stefaniak M.**: Tumor-associated trypsin inhibitor in patients with endometrial cancer. *Tumori* 2016; 102(5): 527-532.
5. Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E, Chądzyńska M, **Stefaniak M**, Jodkiewicz Z.: Assessment of 20 Year Survival in Men with Breast Cancer. *Clin Oncol.* 2015; 27(3): 184-185. (IF – 3,4).
6. Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E, Chądzyńska M, **Stefaniak M.**: [Nr 24] Trzustkowy inhibitor trypsyny – TATI, markerem oceny wyniku leczenia chorych na raka trzonu macicy, *Zeszyty Naukowe WCO, Letters in Oncology Science, Volume 10, Supplement 1, November 2013, 12-13, ISSN 1734-0489.*

7. Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E, **Stefaniak M.**: [Nr 129] Ocena wybranych czynników prognostycznych i predykcyjnych w analizie czasu przeżycia całkowitego u mężczyzn chorych na raka piersi, Zeszyty Naukowe WCO, Letters in Oncology Science, Volume 10, Supplement 1, November 2013, 70-71, ISSN 1734-0489.
8. Kozakiewicz B, **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Oznaczenia klasycznych markerów nowotworowych u chorych na nowotwory złośliwe narządu rodowego. Current Gynecologic Oncology. 2012; 3(10): 226-235.
9. Kozakiewicz B, **Stefaniak M.**: Wybrane markery oznaczane w nowotworach złośliwych narządu rodowego. Położna. Nauka i Praktyka. 2012; 3(19): 26-30.

Jestem współautorem monografii

1. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Mentoring w praktycznym kształceniu studentów położnictwa. Dział Redakcji i Wydawnictw Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. 2020; ISBN 978-83-7637-530-4.t

Jestem autorem i współautorem 8 rozdziałów w monografiach naukowych oraz 5 rozdziałów w podręcznikach.

1. Bączek G, **Stefaniak M**, Dulczewska E, Lewandowska I, Łaszczewska A, Smoleńska A.: Studenckie Koło Naukowe Położnych [w:] Od Szkoły Babienia Po Uniwersytet. Dzieje kształcenia położnych w Warszawie 1802-2012. [red. Bień J.] 2014; 165-172. ISBN 978-83-62993-14-7.
2. **Stefaniak M.**: Wspomnienia. Z marzeń o przyszłości [w:] Od Szkoły Babienia Po Uniwersytet. Dzieje kształcenia położnych w Warszawie 1802-2012. [red. Bień J.] 2014; 503-505. ISBN 978-83-62993-14-7.
3. **Stefaniak M**, Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E.: Rak piersi u mężczyzn – ocena wybranych czynników prognostycznych i predykcyjnych w analizie czasu przeżycia całkowitego [w:] Badania i Rozwój młodych Naukowców w Polsce. Nauki medyczne i nauki o zdrowiu – część II. 2016; 98-105. ISBN 978-83-65362-25-4.
4. **Stefaniak M**, Stasiewicz M, Kozakiewicz B.: Toksoplazmoza w ciąży – rola położnej w edukacji przedporodowej [w:] Badania naukowe w pielęgniarstwie i położnictwie – tom 3. 2016; 489-496. ISBN 978-83-62182-60-2.

5. Mazurkiewicz B, Kleban I, **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Realizacja edukacji przedporodowej przez położne POZ w opinii kobiet [w:] Badania naukowe w pielęgniarstwie i położnictwie – tom 3. 2016; 261-282. ISBN 978-83-62182-60-2.
6. Mazurkiewicz B, Sierzan M, Mrożek A, **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Ocena świadomości kobiet dotycząca zawodu położnej podstawowej opieki zdrowotnej [w:] Badania naukowe w pielęgniarstwie i położnictwie – tom 3. 2016; 298-315. ISBN 978-83-62182-60-2.
7. Mazurkiewicz B, **Stefaniak M.**: Proces pielęgnowania jako metoda indywidualnej opieki położnej nad pacjentkami hospitalizowanymi na oddziale patologii ciąży [w:] Pielęgnowanie w położnictwie, ginekologii i neonatologii. 2018; 67-115. ISBN 978-83-200-5542-9.
8. Mazurkiewicz B, **Stefaniak M**, Werczyńska A, Nowacka A.: Poród powikłany [w:] Procedury medyczne w położnictwie: Praktyka położnej. 2020; 205 – 260. ISBN 978-83-200-5974-8.
9. Mazurkiewicz B, **Stefaniak M**, Brzeźnicka W.: Ciąża o przebiegu prawidłowym. [w:] Procedury medyczne w położnictwie: Praktyka położnej. 2020; 143 – 204. ISBN 978-83-200-5974-8.
10. Mazurkiewicz B, **Stefaniak M**, Kabala A, Kotlarz B, Rabiej M, Łodykowska E.: Połów powikłany [w:] Procedury medyczne w położnictwie: Praktyka położnej. 2020; 265-300. ISBN 978-83-200-5974-8.
11. Nowacka A, Mazurkiewicz B, **Stefaniak M**, Rabiej M.: Poród o prawidłowym przebiegu [w:] Procedury medyczne w położnictwie: Praktyka położnej. 2020; 29-108. ISBN 978-83-200-5974-8.
12. **Stefaniak M**, Dmoch-Gajzlerska E.: Model mentoringu w kształceniu praktycznym studentów kierunku Położnictwo [w:] Badania naukowe w pielęgniarstwie i położnictwie – tom 7. 2020; 462-474. ISBN 978-83-62182-87-9.
13. Szyber B, Majkowska B, Rozwadowska I, Witkowska Z, **Stefaniak M.**: Poród przy nieprawidłowym ułożeniu i ustawieniu płodu [w:] Położnictwo w teorii i praktyce tom 2. 2020; 51-72. ISBN 978-83-7637-541-0.

5.4. Dalsze plany naukowo-badawcze

Jednym z priorytetów w mojej dalszej pracy naukowo-badawczej jest kontynuacja badań w obszarze edukacji medycznej. Jest to możliwe dzięki uzyskaniu grantu w ramach programu Erasmus+ na realizację międzynarodowego projektu **pt. „Clinical reasoning in nursing/midwifery education and clinical practice”**.

Numer projektu: KA220-HED-A89379C0

Organizacje uczestniczące: UCLL Limburg, Belgium, HBO5 Genk, Belgium, Ljubisa Paden University of Ljubljana, Slovenia, Universiteit Barcelona, Spain, Warszawski Uniwersytet Medyczny, Poland, Escola Superior de Saúde – School of Health, Campus do IPS Estefanilha, Setúbal, Portugal

Okres realizacji projektu: 1.11.2021 r. – 1.05.2024 r.

Funkcja: kierownik projektu - osoba odpowiedzialna za realizację projektu ze strony Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Ponadto równolegle zamierzam kontynuować badania nad leptyną. W październiku 2021 r. otrzymałam grant „Młodego Badacza” ze środków subwencji przeznaczonej na naukę, uzyskanej przez Warszawski Uniwersytet Medyczny, który umożliwi stworzenie charakterystycznego dla ciąży powikłanej cholestazą wewnątrzwątrobową ciężarnych profilu wydzielania leptyny oraz wyznaczenie różnic w jej stężeniach w powyższym powikłaniu, co pozwoliłoby na wykazanie roli tego hormonu w patomechanizmie tej patologii ciążyowej.

Numer projektu: 03/Z/MBS/N/21

Tytuł projektu: Ocena poziomu leptyny w surowicy krwi kobiet i we krwi pępowinowej noworodków w ciąży powikłanej cholestazą wewnątrzwątrobową ciężarnych.

Okres realizacji projektu: 1.10.2021 r. – 1.12.2022 r.

Funkcja: Kierownik projektu

Od 2021 r. jestem uczestnikiem programu Nursing Now Challengers. Należę do zespołu badawczego realizującego temat: „Perceptions of modern nursing and midwifery” oraz jestem członkiem projektu „Clinical supervision” realizowanym w ramach programu Nursing Now Challengers.

Jestem członkiem międzynarodowej grupy zrzeszającej położne w ramach inicjatywy „Midwives in Focus”.

Jestem uczestnikiem programu mentoringowego Nursing Now Challenge Alumni To Current Participants Mentoring.

5.5. Konferencje

Czynny udział w konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych:

1. IX Kongres Ogólnopolskiego Programu Edukacji Okołoporodowej. Stefaniak M.: „Mentoring w pracy zawodowej położnej i pielęgniarki” 01.12.2021 r. – 03.12.2021 r. Kołobrzeg.
2. 5th ECIC 2021 – European Congress on Intrapartum Care. Stefaniak M, Dmoch-Gajzlerska E.: “Important role of mentoring in midwifery practice” 27.05.2021 r. – 29.05.2021 r. (Online).
3. The 28th World Congress on Controversies in Obstetrics, Gynecology & Infertility. Stefaniak M, Dmoch-Gajzlerska E.: “Analysis of leptin concentration in the blood serum of women giving birth and in the umbilical blood from properly developing pregnancies and pregnancies with selected complications” 19.11.2020 r. – 21.11.2020 r. (Online).
4. 4th European Congress on Intrapartum Care - Stefaniak M.: “Providing perinatal care to women with visual impairment”, 14.03.2019 r. – 16.03.2019 r. Turyn (Włochy).
5. 5th World Congress on Nursing 2018 – Stefaniak M.: “Perinatal care expectations of visually-impaired women – a qualitative descriptive study”, 13.08.2018 r. – 15.08.2018 r. Londyn (Wielka Brytania).
6. Congress „Dedicated Education Units – Europe Learning in Health Care”. Wystąpienie – “Head midwife”. 25.05.2018 r. Leuven (Belgia).
7. Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Mentoring w położnictwie - metoda nauczania sygnowanego międzynarodowym projektem IDEUS-EU”. Wystąpienie – „Ocena i rozpowszechnianie realizacji DEU-EU w Polsce”, 12.01.2018 r. Warszawa.
8. Plakat w sesji posterowej, IDEUS_EU International Conference Setubal, Dmoch-Gajzlerska E, Mostowska R, Duda T, Stefaniak M, Seryczyńska B.: „Mentoring in Midwifery – Focus Group Study”. 03.10.2017 r. Setubal (Portugalia).
9. 3rd Annual International Conference on Nursing. Stefaniak M.: “Caring for a pregnant patient with a diagnosed cancer – case report”. 01.05.2017 r. - 04.05.2017 r. Ateny (Grecja).

10. Poster Presentations, European Congress of Clinical Case Reports EUCCR-2017, Stefaniak M, Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E.: Osteosarcoma during pregnancy – case report. 08.03.2017 r – 09.03.2017 r. Wiedeń (Austria).
11. Plakat w sesji posterowej, IV Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Farmakoekonomika szansą na zbilansowanie wydatków systemu opieki zdrowotnej w Polsce” Nowacka A, Stefaniak M.: Farmakoekonomika w praktyce położnej – ordynowanie leków i wypisywanie recept – nowe uprawnienia dla położnych. 18.11.2016 r. Poznań.
12. III Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Badania Naukowe w Pielęgniarstwie i Położnictwie” Mazurkiewicz B, Kleban I, Stefaniak M, Dmoch-Gajzlerska E.: Realizacja edukacji przedporodowej przez położne POZ w opinii kobiet. 13.05.2016 r. Wrocław.
13. Plakat w sesji plakatowej, V Konferencja Naukowa „Choroba nowotworowa a macierzyństwo” Mrozek A, Sierzan M, Mazurkiewicz B, Stefaniak M.: Wiedza studentów położnictwa i pielęgniarstwa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego dotycząca profilaktyki raka szyjki macicy. 28.04.2016 r. Warszawa.
14. Wystąpienie podczas II Ogólnokrajowej Konferencji Naukowej Młodzi Naukowcy w Polsce – Badania i Rozwój. M Stefaniak „Rak piersi u mężczyzn – ocena wybranych czynników prognostycznych i predykcyjnych w analizie czasu przeżycia całkowitego”. 23.11.2015 r. Poznań. Przyznane wyróżnienie.
15. Plakat w sesji plakatowej, Konferencja „Położna – wczoraj – dziś – jutro” M. Stefaniak „Wrodzone wady rozwojowe serca” 7.05.2014 r.
16. Wystąpienie w sesji plakatowej, Konferencja “Wyzwania w Onkologii – od profilaktyki do leczenia” II Wielkopolska Konferencja Uro-Onkologiczna 14 – 16 listopada 2013 r. Poznań: B. Kozakiewicz, E. Dmoch-Gajzlerska, M. Stefaniak „Ocena wybranych czynników prognostycznych i predykcyjnych w analizie czasu przeżycia całkowitego u mężczyzn chorych na raka piersi” 16.11.2013 r.
17. Konferencja “Wyzwania w Onkologii – od profilaktyki do leczenia” II Wielkopolska Konferencja Uro-Onkologiczna 14 – 16 listopada 2013 r. Poznań: B. Kozakiewicz, E. Dmoch-Gajzlerska, M. Chądzyńska, M. Stefaniak: „Trzustkowy inhibitor trypsyny - TATI markerem oceny wyniku leczenia chorych na raka trzonu macicy” 15.11.2013 r.

18. Plakat w Sesji Studenckiej na konferencji „Ars Obstetrica” – wokół sztuki akuszerzyjnej”:
A. Łaszczewska, A. Smoleńska, M. Stefaniak, G. Bączek: „Ocena poziomu wiedzy studentów Wydziału Lekarskiego oraz Wydziału Nauki o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na temat fizjologii płodności, ciąży, porodu i położu - badania wstępne” w dn. 7.05.2013 r.
19. Wystąpienie podczas Sesji Studenckiej V Warszawskie Dni Nauki o Żywieniu Człowieka. M. Stefaniak, G. Bączek, E. Dmoch-Gajzlerska: „Żywienie kobiet w okresie laktacji”. 16 - 17.04. 2013 r. Warszawa.
20. Wystąpienie podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowo – Szkoleniowej zorganizowanej z okazji 10-lecia działalności Studenckiego Koła Naukowego Położnych, Warszawski Uniwersytet Medyczny, pt. „Sprawozdanie z czynnego udziału w konferencjach Członków Studenckiego Koła Naukowego Położnych oraz relacja z organizacji pierwszego Obozu Naukowo-Szkoleniowego w Opolu”. 22.03.2013 r.
21. Wystąpienie – prezentacja pracy pt. „Wiedza studentów WUM na temat fizjologii prokreacji ciąży, porodu oraz położu” podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowej w Bydgoszczy pt. „Europejski Wymiar Nauk o Zdrowiu” w dn. 19.03.2012 r.

Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego:

1. Międzynarodowej Konferencji Naukowo – Szkoleniowej pt. „Mentoring w położnictwie - metoda nauczania sygnowana międzynarodowym projektem IDEUs-EU”. 12.01.2018 r. Warszawa.
2. Międzynarodowej Konferencji Naukowo – Szkoleniowej zorganizowanej z okazji 10-lecia działalności Studenckiego Koła Naukowego Położnych, Warszawski Uniwersytet Medyczny, 22.03.2013 r. Warszawa.

Członek Komitetu Organizacyjnego:

1. Congress „Dedicated Education Units – Europe Learning in Health Care”. 25.05.2018 r. Leuven (Belgia).
2. V Konferencja Naukowa „Choroba nowotworowa a macierzyństwo”, 28.04.2016 r. Warszawa.
3. 10th Warsaw International Medical Congress for Young Scientists 15.05.2014 r. – 18.05.2014 r. Warszawa.

4. Konferencja „Położna – wczoraj – dziś – jutro” 7.05.2014 r. Warszawa.
5. 9th Warsaw International Medical Congress for Young Scientists - 9.05.2013 r. – 12.05.2013 r. Warszawa.
6. Konferencja Naukowa „Ars Obstetricia – Wokół sztuki akuszerskiej” 7.05.2013 r. Warszawa

5.6. Członkostwo w towarzystwach naukowych i organizacjach naukowych

2021 r. – obecnie	Członek Komitetu Nursing Now Challengers' Committee (European Regional Hub of the Challengers' Committee)
2013 r. – obecnie	International Confederation of Midwives
2013 r. – obecnie	Polskie Towarzystwo Położnych
2015 r. – 2019 r.	Członek Zarządu Warszawskiego Oddziału Akademickiego Polskiego Towarzystwa Położnych
2012 r. – 2014 r.	Członek Zarządu Studenckiego Towarzystwa Naukowego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

5.7. Udział w komitetach redakcyjnych

2019 r. – obecnie:	Zastępca Redaktora Naczelnego w czasopiśmie Położna. Nauka i Praktyka
2015 r. – obecnie:	Redaktor odpowiedzialny działu Aktualności/kalendarium w czasopiśmie Położna. Nauka i Praktyka
2015 r.	Redaktor działu Aktualności/kalendarium w czasopiśmie Położna. Nauka i Praktyka

5.8. Recenzje prac naukowych

Zrecenzowałam 40 artykułów naukowych w czasopismach krajowych i zagranicznych. Jestem recenzentem w czasopismach:

- Journal of Human Nutrition and Dietetics
- The Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine
- International Journal of Environmental Research and Public Health
- Healthcare
- Położna. Nauka i Praktyka

5.9. Staż naukowy

W ramach współpracy międzyuczelnianej odbyłam staż naukowy w Katedrze i Klinice Neonatologii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu w terminie 30.08.2019 r. – 30.09.2019 r. Staż obejmował udział w badaniach naukowych oraz pracach badawczo-rozwojowych we współpracy z pracownikami Katedry i Kliniki Neonatologii. Odbycie stażu umożliwiło wzajemną wymianę doświadczeń i wiedzy. Zadania naukowe w ramach stażu wiązały się z działalnością statutową Katedry i Kliniki Neonatologii i obejmowały projektowanie, organizowanie i prowadzenie badań w tym wsparcie w przygotowaniu danych i analiz.

Ponadto w latach 2016-2018 odbyłam 4 wizyty studyjne w 3 międzynarodowych ośrodkach naukowo-badawczych.

24.05.2018 r. – 25.05.2018 r.	University Colleges Leuven-Limburg.
02.10.2017 r. – 03.10.2017 r.	Escola Superior de Saúde – School of Health, Campus do IPS Estefanilha Setúbal
25.09.2016 r. – 01.10.2016 r.	Hospital Clinic de Barcelona
10.04.2016 r. – 15.04.2016 r.	Escola Superior de Saúde – School of Health, Campus do IPS Estefanilha Setúbal (IPS 9th International Week held at Polytechnic of Setubal).

5.10. Nagrody i wyróżnienia

1. 2021 r. Nagroda Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – nagroda naukowa indywidualna trzeciego stopnia za publikację dotyczącą oceny mentoringu jako innowacyjnej metody kształcenia praktycznego studentów położnictwa, w której przeprowadzono badanie fokusowe na temat doświadczeń i opinii studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z realizacji programu mentoringowego.
2. 2021 r. Nagroda Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – nagroda dydaktyczna zespołowa trzeciego stopnia za przygotowanie monografii pt. "Mentoring w praktycznym kształceniu studentów położnictwa. Przewodnik do realizacji zajęć praktycznych w systemie mentoringu - dobre praktyki w położnictwie".

3. 2021 r. Dyplom Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – nagroda dydaktyczna zespołowa drugiego stopnia za przygotowanie monografii pt. "Położnictwo w teorii i praktyce tom II".
4. 2019 r. Nagroda Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – nagroda dydaktyczna indywidualna pierwszego stopnia za opracowanie i wdrożenie innowacyjnego programu nauczania praktycznego studentów położnictwa, opartego na idei mentoringu.
5. 2017 r. Laureatka Konkursu Fundacji Mustela stypendium na realizację projektu „Analiza potrzeb i oczekiwań kobiet niewidomych wobec opieki okołoporodowej”.
6. 2013 r. Laureatka Złotej Odznaki Studenckiego Towarzystwa Naukowego WUM – nagrody dla najwybitniejszych absolwentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.
7. 2012 r. – 2013 r. Stypendium Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego dla najlepszych studentów.

5.11. Udział w grantach, w tym grantach międzynarodowych

1. **Tytuł projektu:** “Midwives in Focus”. Projekt realizowany w ramach inicjatywy Nursing Now Challenge we współpracy z Coventry University oraz Johns Hopkins University. **Funkcja:** członek zespołu projektowego, wykonawca projektu (01.01.2022 r. – 01.01.2025 r.).
2. **Tytuł projektu:** „Clinical reasoning in nursing/midwifery education and clinical practice”. Numer projektu: KA220-HED-A89379C0. Projekt realizowany w ramach programu Erasmus +. **Funkcja:** Kierownik Projektu (1.11.2021 r. – 1.05.2024 r.).
3. **Tytuł projektu:** Ocena poziomu leptyny w surowicy krwi kobiet i we krwi pępowinowej noworodków w ciąży powikłanej cholestazą wewnątrzwątrobową ciężarnych. **Funkcja:** Kierownik projektu w ramach konkursu projektów badań naukowych i prac rozwojowych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (1.10.2021 r. – 1.12.2022 r.).
4. **Tytuł projektu:** „Dobre praktyki w położnictwie – mentoring w praktycznym kształceniu studentów”. Nr projektu: NZG/PM1/18. **Funkcja:** Kierownik projektu w ramach konkursu projektów badań naukowych i prac rozwojowych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (2018-2019).
5. **Tytuł projektu:** Rozwijanie, uzupełnianie i aktualizacja informacji o zawodach oraz jej upowszechnianie za pomocą nowoczesnych narzędzi komunikacji. POWR.02.04.00-00-

0060-00/16-00. Projekt realizowany przez Centralny Instytut Ochrony Pracy w ramach programu Infodoradca +. **Funkcja:** Ekspert branżowy (2018).

6. **Tytuł projektu:** Analiza potrzeb i oczekiwań kobiet niewidomych wobec opieki okołoporodowej. Projekt realizowany w ramach konkursu Fundacji Mustela – stypendium na badania naukowe w dziedzinie położnictwa **Funkcja:** Kierownik i wykonawca projektu (2017 r.).
7. **Tytuł projektu:** Wpływ poziomu leptyny w surowicy krwi kobiet i we krwi pępowinowej na zaburzenia wzrastania wewnątrzmacicznego (IUGR). Nr projektu: NZG/PM4/16. **Funkcja:** Kierownik projektu w ramach konkursu projektów badań naukowych i prac rozwojowych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (2017-2018).
8. **Tytuł projektu:** „Stężenie wybranych produktów dymu tytoniowego we krwi pępowinowej i we krwi kobiet rodzących jako wskaźnik czynnego i biernego palenia tytoniu. Nr projektu: NZG/PM3/16. **Funkcja:** Wykonawca projektu w ramach konkursu projektów badań naukowych i prac rozwojowych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (2016-2017).
9. **Tytuł projektu:** Implementation and Evaluation of Dedicated Education Units in Europe. EC Project Number: 2015-1-BE02-KA202-012329. Projekt realizowany w ramach programu Erasmus +. **Funkcja:** Wykonawca projektu (2015 – 2018).

5.12. Popularyzacja doniesień naukowych

Jestem współautorką i twórcą internetowego portalu **Forum Położnych** <http://forumpoloznych.wum.edu.pl/>, który powstał w odpowiedzi na rosnące potrzeby edukacyjne kobiet. Portal jest źródłem rzetelnej wiedzy oraz prezentacji różnych koncepcji postrzegania problemów medycznych przez współczesne kobiety. Wierzę, że wiedza, którą prezentuję, pozwoli wpłynąć na kształtowanie świadomości kobiet w zakresie położnictwa i ginekologii. Na portalu publikowane są cykliczne artykuły na tematy medyczne, poparte aktualnym piśmiennictwem naukowym.

Ponadto biorę udział w innych, różnorodnych projektach mających na celu popularyzację podejmowanych inicjatyw i rozpowszechnianiu wiedzy naukowej.

1. Udział w panelu dyskusyjnym „NNCGSI Midwifery in Focus launch webinar” w ramach inicjatywy „Midwives in focus” Nursing Now Challenge, Coventry University, Johns Hopkins University 13.01.2022 r.
2. Udział w projekcie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Cykl „Poznaj Pielęgniarki i Położne Wydziału Nauk o Zdrowiu WUM” organizowanego z okazji ogłoszenia roku 2020 międzynarodowym rokiem pielęgniarki i położnej.
3. Wystąpienie w audycji radiowej w radiu Polskie Radio (audycja Strefa Rodzica) w dniu 15.05.2018 r. godz. 21:00 – promocja zawodu położnej i możliwości rozwoju.
4. Wystąpienie podczas Konferencji Komisji Położnych WOIPiP – „Współczesne problemy zdrowotne kobiet – rola pielęgniarki i położnej”. Stefaniak M.: „Mentoring w kształceniu studentów”, 16.06.2018 r. – 17.06.2018 r. Białobrzezi (Rynia).
5. 02.03.2018 r. – udzielenie wywiadu pt. „O położnictwie słów kilka... - wywiad z absolwentką Wydziału Nauki o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego” dla portalu studia.studentnews.pl.
6. Wystąpienie podczas Konferencji Komisji Położnych WOIPiP – „Prewencja odpowiedzialności zawodowej położnej i pielęgniarki”. Mazurkiewicz B, Stefaniak M.: „Myśli a słowa – czyli czytanki o komunikacji”, 02.06.2017 r – 04.06.2017 r. Zegrze.
7. 2017 r. – 2020 r. – udział w Pilotażowym Programie Ministerstwa Zdrowia pt. „Dieta Mamy” realizowanym w Szpitalu Solec Sp. z o.o.
8. Udział w Kampanii Informacyjnej „Ostatni dyżur” Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. 16.07.2015 r.
9. Uczestnictwo oraz współorganizowanie Dni Otwartych WUM (18.03.2012 r.; 17.03.2013 r.; 30.03.2014 r. 15.03.2015 r. 23.04. 2017 r.) - prezentacja kierunku Położnictwo.
10. Promowanie kierunku Położnictwo podczas Pikniku Naukowego WUM (19.05.2013 r.; 25.05.2014 r.; 24.05.2015 r.;).
11. 27.04.2015 r. – udział w spotkaniu z izraelskimi położnymi oraz pracownikami naukowymi z Sheba Medical Center Tel Hashomer w Izraelu. Nawiązanie współpracy w zakresie realizacji badań naukowych z Hagit Nuphar – izraelską położną, wykładowcą akademickim w Sheba Medical Center Tel Hashomer w Izraelu. Warszawa.

12. 20.10.2014 r. – nawiązanie współpracy z położnymi z Sheba Medical Center Tel Hashomer w Izraelu. Udział w spotkaniu inicjującym dalszą współpracę. Warszawa.
13. Wystąpienie - organizacja i prowadzenie warsztatów naukowych pt. „Profilaktyka raka gruczołu piersiowego oraz nauka samobadania piersi” w ramach akcji profilaktyki raka piersi organizowanej przez EMSA WUM w dn. 21.04.2013 r.
14. Wystąpienie pt. „Fizjologia prokreacji. Naturalne metody planowania rodziny” w ramach projektu „Skołowany Weekend” organizowanym przez Chemiczne Koło Naukowe Flogiston Politechniki Warszawskiej w dn. 25.05.2013 r.
15. Wystąpienie w audycji radiowej w radiu KAMPUS w dn. 21.03.2013 r. – promocja kierunku Położnictwo oraz promocja Studenckiego Koła Naukowego Położnych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.
16. Udział w przygotowywaniu warsztatów naukowych pt. „Poród fizjologiczny” dla studentów I i II Wydziału Lekarskiego i organizacji IFMSA w ramach Programu Stałego ds. Edukacji Medycznej (SCOME), oraz Wydziału Nauki o Zdrowiu 2011r. - 2013 r.

5.13. Prace popularno-naukowe

1. Kozakiewicz B, Dmoch-Gajzlerska E, Chadzyska M, Stefaniak M (2016) Women's Knowledge Regarding the Effects of Cigarette Smoking and Human Papillomavirus (HPV) Infection on the Development of Cervical Cancer in Poland . Gynecol Obstet (Sunnyvale) 6:113. doi:10.4172/2161-0932.S4:113.
2. Stefaniak M, Mazurkiewicz B.: The importance of adhering to high standards of research ethics. British Journal of Nursing, 2017; 26(1):7.
3. Stefaniak M.: Wypadki w lasach. Drwal 2014; 4:34-35.
4. Stefaniak M.: Pierwsza pomoc przedmedyczna. Drwal 2014; 5:35-37.
5. Stefaniak M.: Wypadki w lesie. Zasady BHP. Drwal 2014; 6:28-31.

5.14. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych

Działalność dydaktyczną rozpoczęłam w 2013 roku. Od początku mojej pracy w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym prowadzę zajęcia ze studentami studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych Wydział Nauk o Zdrowiu na kierunku Położnictwo.

W latach 2013-2015 prowadziłam zajęcia na studiach pomostowych dla położnych z zakresu położnictwa i opieki położniczej, badań naukowych w położnictwie oraz intensywnego nadzoru położniczego.

Przez kolejne lata prowadziłam wykłady, seminaria i ćwiczenia dla studentów kierunku Położnictwo, początkowo jako wykładowca akademicki a następnie jako adiunkt badawczo-dydaktyczny.

Prowadziłam zajęcia obejmujące zagadnienia dotyczące położnictwa i ginekologii (ćwiczenia z technik położniczych i prowadzenia porodu, położnictwa i opieki położniczej, intensywnego nadzoru położniczego, wykłady z onkologii ginekologicznej), badań naukowych (seminaria i wykłady z przedmiotu Badania naukowe w położnictwie) oraz podstawowej opieki zdrowotnej (wykłady z przedmiotu promocja zdrowia prokreacyjnego). Średnia ocen z ankiet studenckich za lata 2013-2019 wyniosła 4,36.

W latach 2015 – 2017 prowadziłam wykłady w ramach szkolenia specjalizacyjnego położniczo-ginekologicznego dla położnych organizowanego przez Centrum Kształcenia Warszawskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych.

W ramach pozauczelnianej działalności przygotowałam i wygłosiłam prelekcję na temat „Konfliktu serologicznego” na posiedzeniu Warszawskiego Akademickiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Położnych w dniu 8.12.2015 r.

Opieka naukowa nad studentami

Od 2013 roku pełniłam funkcję promotora 51 prac dyplomowych studentów kierunku Położnictwo, oraz w 1 pracy licencjackiej studenta kierunku Pielęgniarstwo.

1. Poronienie w aspekcie psychologiczno-społecznym – studium przypadku. 2014 r.
2. Uczestnictwo w zajęciach szkoły rodzenia jako przygotowanie do porodu i rodzicielstwa – studium przypadku. 2014 r.
3. Rola położnej środowiskowo-rodzinnej w opiece nad kobietą z problemami laktacyjnymi – studium przypadku. 2014 r.
4. Uwarunkowania zdrowotne, środowiskowe i społeczne a ryzyko zachorowania na raka szyjki macicy – studium przypadku. 2014 r.

5. Rola położnej środowiskowo-rodzinnej w opiece nad kobietą z nawracającym ropniem piersi – studium przypadku. 2014 r.
6. Wsparcie emocjonalne położnicy jako ważny element pracy położnej środowiskowo-rodzinnej - studium przypadku. 2014 r.
7. Opieka położnej środowiskowo-rodzinnej nad nieletnią matką – studium przypadku. 2014 r.
8. Opieka położnej środowiskowo-rodzinnej nad dzieckiem z wielowadziem – studium przypadku. 2014 r.
9. Opieka położnej nad pacjentką z ciążą obumarłą – studium przypadku. 2014 r.
10. Ciąża młodocianych – rola położnej środowiskowo-rodzinnej w opiece i wsparciu emocjonalnym – studium przypadku. 2015 r.
11. Rola położnej w opiece nad pacjentką rodzącą z rozpoznaniem HCV – studium przypadku. 2015 r.
12. Nadciśnienie indukowane ciążą – rola położnej w opiece nad pacjentką rodzącą – studium przypadku. 2015 r.
13. Połóg powikłany – rozejście spojenia łonowego – studium przypadku. 2015 r.
14. Proces diagnostyczno-terapeutyczny u pacjentki z nieoperacyjnym rakiem szyjki macicy – studium przypadku. 2015 r.
15. Rola położnej w opiece nad pacjentką z podejrzeniem raka szyjki macicy – studium przypadku. 2015 r.
16. Rola położnej w opiece nad położnicą z podejrzeniem zakażenia bakteryjnego – studium przypadku. 2015 r.
17. Niedokrwistość u ciężarnej – rola położnej w opiece nad pacjentką – studium przypadku. 2015 r.
18. Młodociana matka – problemem medycznym i społecznym – studium przypadku. 2015 r.
19. Toksoplazmoza – choroba matki i dziecka – studium przypadku. 2015 r.
20. Opieka okołoperacyjna nad pacjentką z sarcoma rhabdomyosarcoma – studium przypadku. 2015 r.
21. Okołoporodowe pęknięcie macicy. Rola położnej w opiece nad pacjentką – studium przypadku. 2015 r.

22. Wpływ otyłości na przebieg ciąży i porodu – studium przypadku. 2016 r.
23. Wpływ palenia tytoniu na przebieg ciąży i rozwój płodu oraz stan kliniczny noworodka - studium przypadku. 2016 r.
24. Zaburzenia krzepnięcia jako czynnik niekorzystnie wpływający na płodność – studium przypadku. 2016 r.
25. Pacjentka niewidoma - trudności i oczekiwania wobec opieki okołoporodowej - studium przypadku. 2016 r.
26. Hipotrofia u jednego z bliźniąt jako powikłanie ciąży wielopłodowej – studium przypadku. 2016 r.
27. Przebieg ciąży i porodu u pacjentki z podejrzeniem reumatoidalnego zapalenia stawów – studium przypadku. 2016 r.
28. Przebieg ciąży u kobiety z chorobą Takayasu - studium przypadku. 2016 r.
29. Rak piersi u kobiety w ciąży. Rola położnej w opiece nad pacjentką - studium przypadku. 2016 r.
30. Opieka nad kobietą w ciąży w trakcie chemioterapii z powodu Sarcoma Ewingi – studium przypadku. 2016 r.
31. Wpływ palenia tytoniu przez kobietę ciężarną na powikłania okresu okołoporodowego – studium przypadku. 2016 r.
32. Rola i zadania położnej w opiece perinatalnej nad ciężarną z konfliktem serologicznym - studium przypadku. 2017 r.
33. Rola położnej w opiece okołoporodowej nad pacjentką z niedosłuchem - studium przypadku. 2017 r.
34. Rdzeniowy zanik mięśni u kobiety w ciąży - rola i zadania położnej w opiece okołoporodowej - studium przypadku. 2017 r.
35. Rola i zadania położnej w opiece nad pacjentką po porodzie fizjologicznym z dolegliwościami hemoroidalnymi - studium przypadku. 2017 r.
36. Estoński model opieki okołoporodowej nad kobietą i jej dzieckiem - studium przypadku. 2017 r.

37. Niepomyślna diagnoza prenatalna - rola i zadania położnej jako członka zespołu Hospicyjnej Opieki Prenatalnej - studium przypadku. 2018 r.
38. Infekcja wewnątrzmaciczna jako czynnik niepomyślnego zakończenia ciąży wielopłodowej - studium przypadku. 2018 r.
39. Rola położnej w opiece nad kobietą rodzącą z pierwotną małopłytkowością immunologiczną (ITP) - studium przypadku. 2018 r.
40. Niepomyślna diagnoza prenatalna - rola położnej w opiece nad pacjentką z prenatalnym rozpoznaniem Tetralogii Fallota u płodu - studium przypadku. 2018 r.
41. Częstoskurcz nadkomorowy u płodu - rola położnej w opiece perinatalnej - studium przypadku. 2018 r.
42. Opieka położnej nad ciężarną hospitalizowaną z powodu niepowściągliwych wymiotów ciężarnych - opis przypadku. 2018 r.
43. Ciąża jednokosmówkowa - rola i zadania położnej w opiece nad pacjentką w ciąży powikłanej zespołem TAPS - studium przypadku. 2018 r.
44. Opieka nad pacjentką z ciążą w bliźnie po cięciu cesarskim – studium przypadku. 2018 r.
45. Rola położnej w opiece nad pacjentką z niewydolnością cieśniowo szyjkową po poronieniach nawykowych - studium przypadku. 2019 r.
46. Opieka położnej nad pacjentką z łożyskiem wrosniętym w bliznę po cięciu cesarskim - studium przypadku. 2019 r.
47. Ocena postępu porodu w praktyce położnej - studium przypadku. 2019 r.
48. Opieka okołoporodowa nad kobietą z podejrzeniem wewnątrzwartrobowej cholestazy ciężarnych - studium przypadku. 2019 r.
49. Rola położnej w opiece nad pacjentką z rozpoznaną psychozą poporodową - studium przypadku. 2019 r.
50. Rola położnej w opiece nad kobietą ciężarną z odmiedniczkowym zapaleniem nerek - studium przypadku. 2019 r.
51. Poród drogami i siłami natury u pacjentki z macicą podwójną, dwuszyjkową - studium przypadku. 2019 r.
52. Postępowanie z położnicą we wstrząsie anafilaktycznym - studium przypadku. 2019 r.

Aktualnie pełnię rolę promotora 5 prac magisterskich

1. Kierunek: Położnictwo, Warszawski Uniwersytet Medyczny
2. Kierunek: Zdrowie publiczne, Warszawski Uniwersytet Medyczny
3. Kierunek: Położnictwo, Warszawski Uniwersytet Medyczny
4. Kierunek: Położnictwo, Warszawski Uniwersytet Medyczny
5. Kierunek: Położnictwo, Warszawski Uniwersytet Medyczny

Ponadto jestem recenzentem studenckich prac dyplomowych. Dotychczas zrecenzowałam 22 prace licencjackie.

1. Edukacja dotycząca porodu, położu i laktacji u pacjentki przygotowanej do elektywnego cięcia cesarskiego – studium przypadku. 2015 r.
2. Opieka nad kobietą ciężarną z PIH – studium przypadku. 2015 r.
3. Opieka nad pacjentką w ciąży bliźniaczej powikłanej TTTS – opis przypadku. 2016 r.
4. Opieka nad pacjentką w ciąży ze zdiagnozowanym nadciśnieniem indukowanym ciążą – studium przypadku. 2016 r.
5. Opieka okołoporodowa nad pacjentką z nadciśnieniem indukowanym ciążą – studium przypadku. 2016 r.
6. Prowadzenie porodu z użyciem immersji wodnej – rola położnej w opiece nad rodzącą – studium przypadku. 2016 r.
7. Postępowanie terapeutyczne u pacjentki z rozpoznaniem mięśniakiem śródściennym macicy – studium przypadku. 2016 r.
8. Komunikacja położnej z rodzącą cudzoziemką - studium przypadku. 2017 r.
9. Opieka nad pacjentką z zespołem hiperstymulacji jajników - studium przypadku. 2017 r.
10. Opieka położnej nad pacjentką z ciążą obumarłą w 38 tygodniu ciąży - studium przypadku. 2017 r.
11. Poród po cięciu cesarskim. Ukierunkowanie opieki na preferencje rodzącej co do przebiegu porodu - studium przypadku. 2018 r.
12. Opieka nad dzieckiem z centralnym dostępem żylnym w oddziale patologii noworodka - studium przypadku. 2018 r.

13. Czynniki ryzyka dla matki i dziecka spowodowane nadciśnieniem tętniczym indukowanym ciążą - studium przypadku. 2018 r.
14. Opieka nad noworodkiem po operacji przepukliny pępowinowej - studium przypadku. 2018 r.
15. Konflikt płytkowy - studium przypadku. 2018 r.
16. Opieka nad pacjentką z zaburzeniami statyki narządu rodnego - studium przypadku. 2018 r.
17. Prowadzenie porodu u kobiety z mięśniakami macicy - studium przypadku. 2018 r.
18. Opieka nad noworodkiem z okołoporodową encefalopatią niedotlenieniowo niedokrwienną - studium przypadku. 2018 r.
19. Opieka nad pacjentką ciężarną po wypadku komunikacyjnym - studium przypadku. 2019 r.
20. Opieka położnej nad rodzącą ze schizofrenią - studium przypadku. 2019 r.
21. Poród przedwczesny jako konsekwencja niewydolności cieśniowo-szyjkowej - studium przypadku. 2019 r.
22. Rola i zadania położnej w porodzie indukowanym - studium przypadku. 2019 r.

W ramach współpracy ze Studenckim Kołem Naukowym Położnych działającym przy Zakładzie Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej byłam dwukrotnym Koordynatorem Obozów Naukowych Członków Studenckiego Koła Naukowego Położnych Zakładu Dydaktyki Ginekologiczno – Położniczej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

1. Miejsce realizacji Obozu Naukowego: NZOZ „Zdrowa Rodzina” w Opolu, 2-13.07.2012 r.
2. Miejsce realizacji Obozu Naukowego: Zespół Opieki Zdrowotnej im. Dr Jana Gawlika, Sucha Beskidzka, 15-26.07.2013 r.

W latach 2014, 2015 oraz 2017 byłam opiekunem podczas Obozów Naukowych Członków Studenckiego Koła Naukowego Położnych Zakładu Dydaktyki Ginekologiczno – Położniczej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

1. Miejsce realizacji Obozu Naukowego: Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Brzesku, 21-25.07.2014 r.
2. Miejsce realizacji Obozu Naukowego: Centrum Medyczno-Diagnostycznego Sp. z o.o. Siedlce, 20-26.07.2015 r.
3. Miejsce realizacji Obozu Naukowego: Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Brzesku 16.20.2017 r.

Byłam opiekunem naukowym 4 prac prezentowanych podczas konferencji naukowych

1. Plakat w sesji plakatowej, VII Konferencja Naukowa "Współczesny Etos Zawodu Położnej", Kalia-Kurzyńska K, Stefaniak M: „Położna jako promotor zdrowego stylu życia w opiece przedkoncepcyjnej”, 15.05.2018 r. Warszawa.
2. Plakat w sesji plakatowej, VI Konferencja Naukowa Kompleksowa opieka nad kobietą w zdrowiu i chorobie w praktyce położnej”, Kalia-Kurzyńska K, Stefaniak M: „Ziołolecznictwo w wybranych dolegliwościach okresu okołoporodowego”, 27.04.2017 r. Warszawa (studentce przyznano III miejsce).
3. Plakat w sesji plakatowej, V Konferencja Naukowa „Choroba nowotworowa a macierzyństwo”, Wiśniewska P, Stefaniak M, Mazurkiewicz B „Mięsak Ewinga w ciąży – przegląd literatury”. 28.04.2016 r. Warszawa.
4. V Konferencja Naukowa „Choroba nowotworowa a macierzyństwo” Wiśniewska P, Stefaniak M „Cięża u kobiety w przebiegu choroby nowotworowej- studium przypadku” 28.04.2016 r. Warszawa.

Byłam promotorem pracy licencjackiej studentki Adriany Poryszewskiej, która w 2018 r. została laureatką konkursu akademickiego na prace magisterskie i licencjackie dotyczące problematyki pro-life. Studentka zajęła II miejsce za pracę pt. „Niepomyślna diagnoza prenatalna – rola i zadania położnej jako członka zespołu Hospicyjnej Opieki Perinatalnej – studium przypadku” napisaną pod moim kierunkiem.

5.15. Działalność organizacyjna

1.10.2021 r. – obecnie	opiekun I roku kierunku Położnictwo, studia niestacjonarne I stopnia
2021 r. – obecnie	Ekspert Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
2018 – 2019	koordynator przedmiotu „Diagnostyka cytologiczna w praktyce położnej” na kierunku Położnictwo
2017 – 2018	koordynator przedmiotu „Badania naukowe w położnictwie” na kierunku Położnictwo
2015 – obecnie	członek Rady Pedagogicznej na kierunku Położnictwo